

CORTS VALENCIANES

DIARI DE SESSIONS

DIARIO DE SESIONES

Reunió número 5

VI Legislatura

Any 2004

COMISSIÓ DE MEDI AMBIENT

realitzada el dia 9 de novembre de 2004

Presidència de la Il·lustre Diputada
Senyora Estefanía Elena Martínez Zaragoza

SUMARI

(Comença la reunió a les 10 hores i 55 minuts)

Debat del Projecte de llei de caça de la Comunitat Valenciana (RE número 15.136, BOCV número 56). ...

pàgina 3

Intervencions dels diputats Carles Arnal i Ibañez (GP Esquerra Unida-Els Verds-Esquerra Valenciana: Entesa), Francisco Tomás Puchol (GP Popular), Manuel Pérez Fenoll (GP Popular), José Antonio Godoy García (GP Socialista), de la diputada Jeannette Segarra i Sales (GP Socialista) i del diputat Adolfo Sanmartín Besalduch (GP Socialista).

Designació del membre de la comissió que ha de presentar en el Ple de les Corts Valencianes el dictamen de la comissió sobre el Projecte de llei de caça de la Comunitat Valenciana.

pàgina 27

(S'alça la reunió a les 15 hores i 25 minuts)

Comissió de Medi Ambient realitzada el dia 9 de novembre de 2004. Continuació de la reunió del dia 27 d'octubre. Comença la reunió a les 10 hores i 55 minuts. Presidix la Il·lustre Diputada Senyora Estefanía Martínez Zaragoza. Reunió número 5.

La senyora presidenta:

Buenos días, señoras y señores diputados.

Vamos a dar comienzo a la Comisión de Medio Ambiente.

En primer lugar, la señora secretaria puede, por favor, pasar lista para ver si hay quórum suficiente para empezar. Tiene la palabra la señora secretaria.

(La senyora secretària passa llista per tal de comprovar l'existència de quòrum)

Muchas gracias, señora secretaria.

Como primer punto del orden del día, tienen en sus mesas el acta de la comisión anterior. Si tienen algo que objetar, este es el momento, y si no, continuamos con la comisión. ¿Están de acuerdo? *(Pausa)* Muy bien.

El punto número 2 del orden... *(s'interromp la gravació)* es el debate del Proyecto de ley de caza de la Comunidad Valenciana.

Vamos a comenzar el debate de las enmiendas. En primer lugar, vamos a debatir las enmiendas a todo el texto de la ley. Están las enmiendas presentadas por Esquerra Unida. Son la enmienda número 1 y la número 2, de Esquerra Unida.

Tiene la palabra el señor Carles Arnal.

El senyor Arnal i Ibáñez:

Estes no estan agrupades? Estan agrupades totes.

La senyora presidenta:

Sí. Hay presentada una agrupación de un total de 17 enmiendas, y por ello tiene la palabra...

El senyor Arnal i Ibáñez:

Al conjunt del primer bloc? D'acord. Moltes gràcies.

La senyora presidenta:

Del primer bloque.

Tiene la palabra, señor Arnal, para defenderlas.

El senyor Arnal i Ibáñez:

Bon dia.

En este bloc, prou estens, que aglutina unes 17 esmenes... Bé, com que en tenim moltes, jo vaig a intentar no esgotar els temps i, si hi ha flexibilitat per part de la presidència, aixina a la millor funcionem amb més rapidesa. *(Pausa)*

¿Comence?

La senyora presidenta:

Disculpe un momento. *(Remors)* Es igual. Continúe, señor diputado.

El senyor Arnal i Ibáñez:

Bé. Com dia, en este primer bloc hi ha un conjunt d'esmenes diverses, algunes d'elles fan referència a unes precisions terminològiques. Hi ha dos esmenes que es referixen a un concepte que introduïx el projecte de llei, que és el de *normalitat poblacional*, que després es veu obligat a definir en el mateix text. I pensem que esta definició resulta estranya i un poc metafísica, i pensem que és innecessària. En biologia de poblacions ja existix un concepte d'*equilibri poblacional*, que implica l'estabilitat a llarg termini del nombre d'individus, d'efectius d'una població animal, que resulta d'un balanç compensat entre increment d'individus de la població i mort o desplaçament geogràfic d'altres, i este concepte pensem que és el que hauria d'utilitzar-se.

Pel que fa al concepte de *caça*, trobem també innecessari que, al final del punt 1, en l'article 2, es faça referència a la captura o abatiment d'animals per motius molt particulars i molt diferents dels supòsits habituals de la caça. Trobem innecessària la seua inclusió en l'articulat i, en cas que este supòsit excepcional haja de regular-se, ho trobem més apropiat en el marc d'una normativa sobre protecció d'espècies o d'espais naturals, on seria el lloc –torne a dir– adequat.

Hem introduït en este bloc una esmena, que nosaltres la considerem de gran importància, que està referida a l'edat mínima per a poder caçar. A nosaltres ens resulta absolutament sorprenent que el projecte de llei permet a l'ús d'armes de foc a xiquets de 14 anys, ens resulta totalment inaudit i aberrant. I en este país on no es permet la conducció de cotxes o el dret a vot fins la majoria d'edat, no s'entén que se'ls permeta usar armes, armes de foc. No concebem cap justificació d'este plantejament. I cal recordar que als 14 anys encara no es tenen responsabilitats penals, malgrat que en l'ús d'armes en la pràctica de la caça podria incórrer en aquestes. Per tant, ens pareix incoherent amb la resta de normativa de la legislació i ens oposem que esta edat mínima per a l'ús d'armes de foc siga tan baixa.

Recordem que estem parlant –torne a dir– d'instruments, d'armes que poden causar danys a objectes, a persones i fins i tot accidents mortals, com per desgràcia s'han de comptabilitzar. I a més, ens sembla que acostumar els infants a l'ús d'armes de foc, ens sembla bastant pernicios i indesitjable. Que una persona de major s'incline per aquest tipus d'activitat, es pot acceptar, encara que no es compartixca, però incitar o afavorir des de menuts, en edats en les quals encara no està formada la personalitat adulta, a la familiaritat amb les armes i al seu ús, ens pareix totalment rebutjable i desencertat.

Volem formar els ciutadans per la pau i el respecte a la natura, i no incitar a xiquets a créixer en contacte i familiaritat amb les armes, tot i que siguen de caça, una activitat amb la qual es pot ser tolerat i respectuós per tradicions històriques, sempre que es faça de manera ordenada, però que de cap manera pensem que s'ha de contribuir a fomentar i animar per part de l'administració. Ja tenim massa exemples de societats que fan massa fàcil l'accés a les armes i permeten que els joves entren de menuts en contacte amb estes i, per desgràcia, acaben sent freqüents moltes voltes accidents i crims protagonitzats moltes voltes per xiquets, per menors d'edat. Per tant –torne a dir–, ens pareix totalment inadequada esta edat mínima tan baixa.

Per altra banda, també hem afegit unes quantes esmenes en relació a les condicions que ha de complir l'exercici de la caça i els deures del caçador, entre les quals volem destacar la prohibició de caçar sota l'efecte d'estupefaents, de l'alcohol o de drogues que alteren les

facultats normals del caçador o la seua capacitat de reacció. Açò ens pareix un requisit obvi, absolutament necessari. Ja en el nostre país, en relació a la conducció de vehicles, estan extremant-se, de manera molt comprensible i raonable, les exigències quant al consum d'alcohol i drogues, i sembla igualment pertinent exigir açò a persones que van armades i que poden originar danys importants o fins i tot –tornem a recordar-lo– la mort de persones si fa un ús incorrecte de l'arma sota l'efecte d'estos productes. He de dir que hi ha antecedents d'aquesta exigència a l'estat espanyol, per exemple, a la llei de caça de Galícia.

També hem inclòs esmenes per deixar clar que tots els caçadors necessiten haver superat les proves d'aptitud que esta llei estableix, i ens pareix encertat, i tindre subscrita una assegurança de responsabilitat civil sense excepcions. En cas que un caçador s'haja de fer responsable de les actuacions d'un altre, com es planteja en un punt de l'articulat, ha de quedar clar que prèviament s'haja acceptat aquest compromís.

I també incloem, entre les obligacions generals del caçadors, la de no disparar mai a cries o a les mares acompanyades de cries.

I altres esmenes d'aquest bloc es referixen a les condicions excepcionals que poden portar a autoritzar l'abatiment d'espècies per motius científics, ecològics o sanitaris. En aquests casos, nosaltres proposem que es demanen condicions clares i estrictes per a evitar situacions anòmales o incorrectes. Per això demanem que hi haja sempre, que s'exigisca sempre informes tècnics justificatius de la necessitat de fer aquesta classe de captures o de morts per estos motius tan particulars, tan estrictes.

També fem una proposta per a incloure una millora, de caràcter conceptual, a l'hora d'incloure supòsits de perjudicis ecològics que poden motivar aquests tipus d'actuacions. I també plantejem que s'eliminen unes condicions innecessàries que suposen excepcions injustificades a la necessitat d'especificar –que nosaltres pensem que han de ser sempre, sempre ha de ser necessari especificar-lo– els controls, el personal i altres condicions que s'han d'incloure sempre –torne a dir– en les resolucions administratives referides a este apartat d'abatiment d'espècies per motius científics, ecològics o sanitaris. És a dir –torne a insistir–, no poden excloure's mai en este tipus d'actuacions la necessitat d'incloure els controls que s'han d'observar, el personal que ha de participar i totes les condicions que ha de requerir este tipus d'actuació.

Bé. Estes són les principals esmenes d'aquest bloc. Hem deixat alguna per a acabar de definir.

I quant a l'explicació de l'esmena 1 i 2, que fa referència a l'eliminació de les referències continues al caràcter esportiu de la caça, ho hem fet perquè pensem que l'activitat de la caça és una activitat específica, no necessàriament esportiva, o que es podria discutir molt si és esportiva. En tot cas, n'hi hauran algunes modalitats que sí que ho siguen, però pensem que no es pot identificar tota la pràctica de la caça en general com a esportiva. Per això pensem que de manera general deuen eliminar-se les referències al caràcter esportiu contínuament que es fa de la caça. I pensem que igual que esta normativa que regula la caça apareix dins d'un context de medi ambient, també totes les referències a la caça, i els seus registres i la resta, com farem en altres esmenes, plantejem que no estiguen fetes dins de la regulació esportiva sinó d'altre tipus.

Gràcies.

La senyora presidenta:

Muchas gracias, señor Carles Arnal.

Para turno en contra, tiene la palabra el señor Francis - co Tomás. Tiene usted la palabra por ocho minutos.

El senyor Tomás Puchol:

Buenos días.

Vamos a ver. Nosotros vemos y apreciamos, por ejemplo, en la número 3, en lo que se refiere a la utilización de la palabra *equilibrio*, en lugar de *estado de normalidad*, apreciamos que eso crearía una elevada subjetividad. Puede haber múltiples situaciones de equilibrio, mientras que estado de normalidad solo puede haber uno. El estado de normalidad es un equilibrio concreto y racional.

Suprimir el punto 3 no es posible por varias razones. En primer lugar, es imprescindible dejar bien patente que la caza es posible atendiendo a los valores naturales del espacio, incluido el resto de especies. Y, por otra parte, se hace imprescindible eliminar subjetividades en el concepto de estado de normalidad o equilibrio concreto. Por ello, no puede obviarse el concretar al respecto y no procede eliminar el punto número 3.

Respecto al número 4, más o menos entendemos que no procede. La argumentación es básicamente igual.

Respecto a la número 8, que se propone no estimar, ya que la supresión propuesta eliminaría los nuevos tipos de caza recogidos por este proyecto de ley, como son las técnicas de caza que obedecen a razones de gestión, control, científicas o educativas. Y se ha pretendido recoger un modelo moderno de caza que no se circunscriba a las típicas modalidades deportivas y tradicionales, sino que el texto legal regule todas las formas y motivos de caza.

Respecto al 15, que se proponía suprimir, en el artículo 6.2.b, "o convalidadas", no estimamos... en el sentido de que otras comunidades autónomas ya han establecido un examen al cazador y se podría convalidar la superación de las pruebas tras el correspondiente estudio de la prueba realizada, examinando si es concordante con la legislación valenciana.

Por otra parte, sería posible convalidar el examen por una serie de años de experiencia como cazador, como también se realiza en determinadas comunidades, como Andalucía.

El 15, los requisitos para la licencia de caza, en el que el 6.2.c se propone suprimir, se considera que el seguro obligatorio solo es exigible en el supuesto de práctica de caza con armas u otras artes o medios cuando puedan producir daños a las personas o bienes.

Luego, respecto a la 23, que se hace referencia a no cazar bajo el efecto de estupefacientes, de alcohol, de drogas que alteren las facultades normales del cazador o su capacidad de reacción, el reglamento de armas ya contempla esa misma prohibición; por lo tanto, sería una duplicidad.

El 24, eso de no disparar sobre las crías o las madres acompañadas de crías, no, porque en el artículo 12.1.h ya queda prohibida la caza de las crías o de las hembras seguidas de crías cuando estas sean reconocibles.

En la 61, entendemos que es acertado añadir después de los bosques lo que es la flora, porque no parece lógico que se puedan excepcionar las prohibiciones del artículo 12 por prevenir perjuicios importantes a los cultivos, a los bosques, a la fauna, y no se haya incluido la flora.

Respecte a la 69, donde se dice, "en estado de normalidad poblacional", ha de decir, "en condiciones naturales", pues, tampoco, porque el artículo 1 del proyecto de ley par

te del concepto de estado de normalidad, mucho más concreto que el concepto "condiciones naturales". Así, el artículo 1 define como estado de normalidad el que permite alcanzar el óptimo aprovechamiento estable y sostenido en condiciones de plena compatibilidad con el resto de las especies y valores naturales y con todos los demás usos y usuarios legítimos presentes en el territorio.

Por lo tanto, este estado tiene en cuenta la compatibilidad con otras especies y valores naturales como la flora, además de otras actividades realizadas por el hombre que no pueden obviarse.

Respecto a la 14, que se propone elevar la edad mínima para cazar a 18 años en lugar de 14 años, bueno, decir que tanto la caza como la pesca, si no fuera para el empleo de armas, han de tener una misma consideración en cuanto a la edad mínima para poder cazar o pescar. Evidentemente, pensando que pueda cazarse sin compañía de otras personas, se ha de establecer una edad mínima que asegure la adecuada formación de la persona. Esta edad se establece en el proyecto en catorce años.

Por lo tanto, atendiendo a que la caza también pueda practicarse sin armas, no hay razón para elevar la edad en cuanto al requisito para obtener una licencia de caza. Hay que aclarar que tener una licencia de caza no supone habilitar, ni muchísimo menos, a una persona a disponer o a usar una arma. Para ello se requiere el permiso de armar, que es de competencia estatal y no autonómica.

Por otra parte, de querer elevar a edad mínima para cazar con arma a dieciséis años en base al hipotético mayor riesgo de accidente de menores, sería necesario conocer primeramente los accidentes que han originado los menores de dieciséis años en el ejercicio de la caza en relación con los ocurridos por los adultos. En este sentido, se informa que las aseguradoras no establecen importantes diferencias para una misma cobertura de riesgo en función de la edad del cazador. Bueno, fuentes: Federación de Caza y Mapfre.

Luego, nos parece acertado el 63, coincide con una enmienda presentada por el Grupo Popular, y también nos parece acertado el 65, y también existe otra igual del Grupo Popular, y, bueno, lo que se refiere a la eliminación del calificativo de deportiva, no estamos en absoluto de acuerdo. Evidentemente, existen matices dentro de lo que es la caza, pero la caza practicada tal y como se define en este proyecto de ley no deja lugar a dudas, es un deporte.

Y, luego, rogaríamos a la presidencia tuviese la amabilidad de dar un receso de unos minutos para poder presentar unas transaccionales al 17, 58 y 67.

El senyor president:

Muchas gracias, señor diputado.

De acuerdo. Pues, si no hay inconveniente por parte de los diputados, vamos a suspender un minuto la comisión y deliberan lo que necesitan. (*S'interromp la gravació*)

(*Inoible*) ...Las transaccionales, al final, dos, que son la número 58 y la número 67.

De acuerdo. Pues, por favor, señor secretario de la Mesa, si puede hacer el favor de leerlas. (*Pausa*)

El senyor secretari:

"A la Mesa de la Comisión de Medio Ambiente los portavoces abajo firmantes, al amparo de lo establecido en el artículo...

Artículo 13.1. Sustituir el texto por el siguiente: 'La conselleria competente en materia de caza, y un informe

previo técnico que lo justifique, podrá excepcionar mediante una resolución expresa en cualquier clase de terrenos las prohibiciones anteriores cuando ocurra o concurra alguna de las siguientes circunstancias y no hubiera otra solución satisfactoria".

Esta es la primera.

Y la segunda: "Artículo 13.5. Sustituir el texto por el siguiente: 'Sin perjuicio de las competencias de los ayuntamientos en el control de los animales domésticos abandonados o sin amo, la conselleria competente en materia de caza podrá autorizar a los titulares de espacios cinegéticos el control por medio de captura en vivo y métodos selectivos que no provoquen daños a estos animales domésticos asilvestrados que puedan causar daños o constituirse en un riesgo para las personas, los bienes o las especies silvestres. En caso de capturarlos, se pondrán a disposición de la administración competente".

La senyora presidenta:

Muchas gracias, señor secretario.
Dígame, señor Pérez Fenoll.

El senyor Pérez Fenoll:

Gracias, señora presidenta.

Primero, hacer un inciso: que la transaccional se ha presentado en valenciano, se nos presentó en valenciano, y respetando la lectura que ha hecho el secretario, pero la transaccional estaba presentada en valenciano.

Y comunicarle que retiramos la enmienda 64 y la enmienda 65, porque se ven afectadas por las enmiendas 63 y 65, que vamos a aceptar, en este caso, de Izquierda Unida.

La senyora presidenta:

Muy bien...

El senyor Pérez Fenoll:

Retiramos 64 y 66 porque aceptamos 63 y 65 de Izquierda Unida.

La senyora presidenta:

De acuerdo, muchas gracias.

El senyor Pérez Fenoll:

Y, si me permite, a efectos de economía procesal, pues, votar juntas la 63 y 65, que es las que vamos a votar nosotros a favor, separar las transaccionales, y todas las demás en un bloque, se pueden votar, si no tiene inconveniente el resto de los grupos.

La senyora presidenta:

¿No hay ningún inconveniente? ¿Tiene algún inconveniente el resto de ponentes diputados?

El senyor Godoy García:

Sí. Para pedir que se haga un bloque con las enmiendas 2, 17, 61. Las dos transaccionales, estamos de acuerdo en votarlas de la manera que ha propuesto el Grupo Popular; la 63 y la 65 también estamos de acuerdo que se voten así; y el resto, otro bloque.

La senyora presidenta:

Muchas gracias, señor diputado.

De acuerdo. Pues, vamos a iniciar las votaciones.

En primer lugar, vamos a votar la enmienda número 63 y número 65. ¿Votos a favor? Por unanimidad, quedan aprobadas.

Y ahora continuamos. Vamos a votar las enmiendas transaccionales, que son la número 1 y la número 2 del bloque presentado... (Pausa)

De acuerdo, se han convertido en transaccionales por las propuestas que han hecho verbalmente ustedes. Entonces, ¿votos a favor de estas enmiendas? De acuerdo. Pues, por unanimidad, quedan aprobadas.

Ahora vamos a votar la agrupación de enmiendas solicitada por la Grupo Socialista, la enmienda número 2, la 17 y la enmienda 61. ¿Votos a favor? Son 7. ¿Votos en contra? 8. 7 a favor y 8 en contra, quedan rechazadas estas enmiendas.

Ahora vamos a continuar con la votación del resto de las enmiendas que han quedado de esa agrupación. ¿Votos a favor? 1. ¿Votos en contra? 14. Por lo tanto, quedan rechazadas estas enmiendas.

Ahora vamos a pasar a las enmiendas del artículo 1. Hay presentada una agrupación por parte del Grupo Socialista, que es la agrupación de las enmiendas número 5, 10, 11, 13, 18, 20, 21, 57, 62, 70, 77, 79, 80, 92, 107, 108, 121, 122, 123, 125, 130, 132, 133, 137 y 138. Hay un total de 25 enmiendas incluidas en esta agrupación.

Para su defensa, tiene la palabra la señora Segarra, y un tiempo de doce minutos y medio, trece minutos.

Quando quiera.

La senyora Segarra Sales:

Bon dia, senyors diputats, senyores diputades.

He calculat més o menys trenta segons per esmena, per tant, he fet dos blocs per a la defensa d'estes, que crec sincerament que poden ser aprovades per tots nosaltres. Algunes d'elles són de caràcter més genèric i altres més específiques, però totes elles intenten que esta llei no caiga en l'ambigüitat i la falta de compromís per part de l'administració.

Per a nosaltres és summament important la creació del Consell Valencià de la Caça com a òrgan consultiu i participatiu. Este Consell deu estar constituït en el termini màxim d'un any i el Govern de la Generalitat Valenciana regularà les seues funcions i les seues competències.

Per al Partit Socialista és molt important aquest òrgan, perquè significa que totes les entitats i sectors relacionats amb l'activitat cinegètica van a tindre la possibilitat de participar constituïnt entre tots una societat més implicada i preocupada per la conservació de les espècies. Caldria recordar que la llei dels anys setanta ja el contemplava.

La no-constitució d'este Consell suposa la unilateralitat del Consell, actuant sense escoltar ni respectant les opinions del que tenen molt a dir i molt a vore: destaquem les associacions de caça implicades en la conservació del patrimoni cinegètic, en particular, i la defensa de la naturalesa en general; destaquem els agricultors i ramaders, que compartixen les seues explotacions amb l'espai cinegètic; destaquem els propietaris forestals, que també compartixen espai cinegètic; destaquem entitats per a la defensa i estudis de la natura; i destaquem molts municipis que la seua principal renda procedix d'una activitat cinegètica ben gestionada.

Ara bé, al mateix temps, sol·licitem el compromís exprés del Consell de dotar amb mitjans tècnics i humans imprescindibles per a l'aplicació d'esta llei. La Comunitat

Valenciana és la tercera comunitat amb major nombre de caçadors, i avui en dia considerem que és la pitjor dotada tècnicament i humanament per a poder garantir la conservació de les espècies i patrimoni cinegètic, un patrimoni que és de totes i de tots.

La modificació de l'edat mínima, que proposem modificar dels catorze als setze anys, al nostre entendre la llei no pot permetre que xics o xiquetes de tan sols catorze anys puguen ara caçar i puguen exposar-se a un perill innecessari. Fa falta més maduresa. Ara, també entenguem que no s'ha de privar a estos xiquets de disfrutar de la natura o de l'oci cinegètic. Per tant, poden anar com a acompanyants sota la tutela d'un adult.

En aquesta llei ens trobem amb constants indefinicions, utilitzant terminologia com *caça científica* o *caça educativa* sense estar ni tan sols la seua definició. I són especialment greus aquestes indefinicions quan nombroses prohibicions o relacions en l'articulat van referides a modalitats al nostre entendre no definides, com l'article 12, 13 o 14.

Per exemple, en este últim article, el Consell presenta les espècies cinegètiques com aquelles susceptibles amb atractius per als caçadors esportius. Una altra indefinició, al nostre entendre perquè, què passa amb els caçadors tradicionals? Les indefinicions són constants, com he dit també abans, i l'ambigüitat també.

Quan s'anomena la classificació dels espais cinegètics també es pot induir a la confusió ja que n'hi han reserves nacionals de caça que compartixen l'espai amb els territoris com els Ports de Tortosa-Beseit amb altres comunitats com és amb Catalunya i Aragó. Per tant, proposem que s'elimine la reserva valenciana de caça ja que aquesta definició crea conflicte interterritorial i creguem que és millor no introduir aquest terme.

La creació de registres dels espais cinegètics, per a nosaltres és important que s'especifique en l'articulat la seua creació en el termini de sis mesos. No crear aquests espais crea una indefensió tant al ciutadà com al caçador, creant-li una inseguretat que a més a més, segons el codi penal, el caçador o pescador que es trobe en un terreny públic o privat sense permís del titular, serà castigat pel codi penal.

En l'actualitat, la conselleria no disposa de la delimitació dels vedats de caça, ni vetla per la seua correcta senyalització conforme amb la legislació vigent, derivat per la inexistència dels mitjans tècnics i humans.

Per al Grup Socialista, els vedats comercials no poden estar en espais naturals protegits perquè la definició de vedat comercial plantejada pel Consell posa en perill la conservació de la biodiversitat de què gaudixen els espais naturals.

Amb l'esmena d'addició presentada pel Grup Socialista es pretén garantir i preservar la biodiversitat, evitant la pèrdua de la qualitat genètica, i preservar el caràcter autòcton de la població dels animals.

Al mateix temps, es tracta de la conservació de l'hàbitat cinegètic i, per tant, eixa compatibilitat d'usos ha de ser possible en el mateix hàbitat. La compatibilitat ha de ser ampliada a tot l'àmbit agrari. Millorar l'hàbitat cinegètic conservarà no tan sols la riquesa cinegètica sinó també la forestal, la ramadera i l'agrícola.

La compatibilitat no s'ha de preocupar tan sols dels anys ocorreguts en els cultius, com pretén reflectir el Consell, sinó també de l'activitat agrària que es realitza en el mateix territori abans de produir-se aquests danys. La compatibilitat d'usos que pretén el Consell amb la creació de zones de seguretat posa en perill la integritat física de les persones.

Per continuar amb la indefinició i l'ambigüitat del llençatge i amb la utilització de les seues formes verbals, torne a recalcar, quan diem..., no es pot dir "deu estar prohi-

bit", s'ha de dir "està prohibit", no "deu estar prohibit", "està prohibit". I, a més a més, s'han d'intensificar i ampliar els límits de seguretat i les distàncies, tal com hem presentat en les nostres esmenes.

I ja, per últim, en este bloc d'esmenes, abordem els articles referits a les malalties o epizooties per la importància que aquestes requereixen. No es pot ajornar a un posterior desenvolupament reglamentari l'obligatorietat de la presentació d'un programa preventiu i de vigilància sanitària.

Recordem moltes vegades la ineficàcia en la gestió i el control sanitari d'anteriors governs del Partit Popular, que han segut els que propiciaren l'aparició i el desenvolupament incontrolat d'una epidèmia de sarna en el que se denomina cabra montesa, que està posant en perill tota la seua població d'estes espècies, a més a més de privar recurs cinegètic en aquelles zones on es pot generar riquesa, com és en el nord de Castelló.

Hem intentat exposar en este bloc d'esmenes la definició de la caça com a activitat cinegètica i, al mateix temps, que es pugua compatibilitzar amb el respecte i la conservació de la flora i la fauna del País Valencià.

La senyora presidenta:

Muchas gracias, señora diputada.

Para turno en contra de esta agrupación de enmiendas, tiene la palabra el señor Pérez Fenoll por el Grupo Parlamentario Popular.

El senyor Pérez Fenoll:

Gracias, señora presidenta.

En primer lloc, demanar disculpes per la meua forma de parlar abans, perquè he fet una referència que les transaccions del bloc anterior presentades eren en valencià i s'han llegit en castellà. Si s'ha sentit algú ofès, demanar disculpes. Simplement dir que s'havien presentat en valencià i s'han llegit en castellà, simplement. Era perquè constara en acta i que després, en el *Diari de sessions* constara que la presentació era en valencià. Ja dic, si algú s'ha sentit ofès o..., demane disculpes.

Començar per on ha començat la representant del Partit Socialista parlant del Consell Valencià. Esta..., al final crec que demanaré un descans a la presidència perquè crec que podem arribar a un acord. També estem d'acord que es pugua crear reglamentàriament el Consell Valencià. Actualment funcionen les comissions provincials de caça, en què anualment es tracten diferents aspectes relatius a la caça a fi d'assessorar sobre les ordens anuals de veda, però creem que el Consell Valencià de la Caça pot tindre una bona tasca dins de la nostra comunitat i, al final, els proposarem una transaccional per a arribar a un possible acord.

Fea referència, l'esmena anterior a esta, que la seua esmena número 10 diu..., és l'esmena d'addició en la qual dia: "...la qual assegurarà la disponibilitat dels mitjans tècnics i personals..." Dir-li que l'esmena proposada no és objecte d'esta llei, és objecte d'altra llei. Els mitjans tècnics i personals no s'inclouen en esta llei, evidentment.

Sobre la seua esmena número 13, que és la que proposava elevar l'edat mínima per a caçar a 16 anys, en compte dels 14 anys, puc dir-li, com abans li avançava també el meu company de grup, que tant en la caça com en la pesca, si no fóra per l'ocupació d'armes, haurien de tindre la mateixa consideració, quant a l'edat mínima per a poder caçar o pescar. Evidentment, pensar que pugua caçar-se sense companyia d'altres persones s'ha d'establir una edat mínima que assegure l'adequada formació de la persona. Esta

edat s'establix en el projecte en 14 anys, però tant atenent que la caça també pugua practicar-se sense armes, no n'hi ha ja raó per a elevar l'edat del requisit per a obtindre una llicència de caça. Cal aclarir que tindre una llicència de caça no suposa habilitar una persona a disposar o a usar una arma. Per això es requereix un permís d'armes que és de competència estatal i, en cap cas, autonòmica.

Respecte a l'esmena número 18, que proposen eliminar la paraula *valenciana* de les reserves valencianes de caça, dir-li que la inclusió d'esta paraula, *valenciana*, té com a objecte red denominar les actuals reserves nacionals de caça establides conforme a la Llei de caça de 1970 i d'establir a tals espais cinegètics una voluntat institucional, simplement, perquè estes reserves de caça, estes reserves valencianes de caça no puguen confondre's, com són uns importants espais cinegètics, no puguen confondre's amb altres espais on simplement no es caça.

Respecte a l'esmena número 20, que esta esmena proposa eliminar de l'article 7, el punt 4, eliminar el punt 4 superior s'aria la necessitat que els investigadors, que són persones que creem amb capacitat investigadora en la matèria, i els seus col·laboradors estiguen obligats a obtindre la llicència de caça. Un exemple podria ser caçar conills o perdius per mitjà de captura en viu i mètodes prohibits per als caçadors esportius amb l'objecte de fer un estudi sobre els seus paràsits, malalties, alimentació o d'una altra cosa en temps de veda o en temporada de caça, quan bé les mostres per tir no són vàlides per a l'estudi o bé quan siga innecessària la mort de l'animal per a prendre les dades.

Resulta absurd que per a tal objecte sol·licite la llicència de caça, ja que les persones amb capacitat investigadora i els col·laboradors buscats per ells, se suposa que compten amb la formació necessària.

Una altra cosa és que l'estudi requerisca la presa de mostres o de dades de camp que només siguen útils si és caça amb arma, per exemple, l'estudi de munició alternativa al plom. En este cas, els que exercisquen l'acció de caça, els que agarren les armes no poden inhibir-se de l'obtenció de la llicència de caça.

En l'esmena número 21, és una esmena de modificació a l'article 8. D'una banda es proposa el mateix però amb una altra redacció, però això..., no anem a acceptar-la. En compte de dir "altres tècniques de caça" es proposa utilitzar "aquelles altres actuacions cinegètiques". Com que al final és el mateix, no anem a acceptar-la.

La número 57 és una esmena de supressió que proposa eliminar la menció a les tècniques de caça necessàries per raons científiques o educatives. Indicar-li que no és apropiat ometre la caça científica o necessària per alguna raó educativa en un article que versa sobre les tècniques de caça. I també dir-li que junt amb l'altra esmena, la 62, no procedix establir diferències respecte a la legislació nacional que és bàsica, com vostè sabrà. Per la qual cosa tampoc anem a poder acceptar-li eixes dos esmenes.

En l'esmena número 107, una esmena relacionada amb l'article 52.4, el projecte de llei, a través d'este article 52.4, està prohibint ja *de facto* en els vedats intensius en els parcs naturals i en les muntanyes d'entitat pública no permetre en ells les soltes per una caça directa o soltes sense aclimatació, el que sí que realitzen els vedats intensius. No obstant, sí que procedix tal vegada ser més explícits en l'article 30 i, per tant, expressar que els vedats de caça intensius estan prohibits en parcs naturals i muntanyes d'utilitat pública.

Ara bé, el que sí que procedix per als vedats intensius no procedix per als vedats de peces lliures de caça. En efecte, no n'hi ha cap inconvenient perquè un tancat d'un parc natu -

ral es dedique exclusivament o parcialment a la captura en viu de perdius salvatges en substitució de la caça amb escopeta, a fi de vendre perdius salvatges per a la repoblació. És més, habilitar esta possibilitat per a la repoblació en substitució de la perdiu criada en granja és desitjable.

En l'esmena 108 es proposa una esmena d'addició en què vostés proposen que la solta en vedats intensius només procedixquen d'explotacions de la Comunitat Valenciana. La restricció de les procedències dels animals només cap en funció de característiques de l'explotació dels animals i no n'hi ha raó, hui per hui, per a establir fronteres comercials d'una comunitat a una altra.

L'esmena 122, és una esmena de modificació a l'article 37. L'esmena proposa reduir la protecció establida en tot el territori de la Comunitat Valenciana a fi que les tècniques agrícoles, ramaderes i forestals tinguen en consideració la possibilitat de minimitzar els danys sobre la fauna cinegètica. Es reduïx la protecció d'una banda a l'excloure de tal protecció les zones que manquen d'una riquesa cinegètica d'importància rellevant i, d'una altra, al reduir tal protecció pel que fa a l'hàbitat, eliminant la protecció sobre els animals quan estos patixen danys directes ocasionats per les tècniques agrícoles i evitables. Per estos motius tampoc procedix aprovar-li l'esmena proposada.

L'esmena número 125, que és una esmena de modificació a l'article 39.1, que suposa prohibir tot tipus d'exercici de la caça en les zones de seguretat, dir-li que les zones de seguretat s'establixen atenent la protecció permanent que requerixen certs espais en relació amb l'ús d'armes, no existint inconvenient que pugua practicar-se la caça sense armes en les zones de seguretat, o puguen creuar-les els caçadors amb l'arma descarregada. La prohibició d'ocupació d'armes així com la tinença d'armes carregades es produïx ja de manera contundent en el punt 4 de l'article 39. Per això també anem a rebutjar esta esmena.

I l'esmena 132, en què proposa elevar l'extensió de les zones de seguretat a conseqüència de l'existència de camins públics asfaltats, vies de ferrocarril i canals navegables elevat les franges de protecció de cada costat de 50 a 100 metres, a este respecte dir-li que la llei que estem en este moment tramitant ací en les Corts fa ja una elevació dels 25 metres que vénen establits en la Llei de caça de 1970, als 50 metres, a efectes que la seguretat augmente. Però és cert que inclús havent-hi un elevat nombre d'infraccions en este sentit, que podria generar inseguretat als qui transiten per tals zones. Puc dir-li que amb estes infraccions mai s'han declarat accidents, o siga que considerem que els 50 metres és suficient.

I, per últim, l'esmena 138 és una esmena de supressió, fa referència a l'article 39.4 quan es proposa eliminar la prohibició de disparar cap a les zones de seguretat quan els projectils puguen aconseguir-les. Pareix que a la vista de les esmenes amb registre d'entrada 16.982 i 16.984 es proposa una alternativa al text del projecte, per un costat incrementar els límits de les zones de seguretat i, per un altre, permetre disparar des de fora d'elles, de manera que els projectils puguen aconseguir les zones de seguretat. L'últim proposat suposaria legitimar tirs cap a les zones de seguretat quan els projectils pogueren aconseguir-les. Seria una gran irresponsabilitat. Per tant, tampoc anem a aprovar-les.

Feia referència al principi que existeix la possibilitat que arribem a una transaccional, tant amb les esmenes que feien referència al Consell Valencià de la Caça. També vaig a proposar-li una transaccional a l'esmena 130 i a l'esmena 133. I dir-li que anem a votar a favor també l'esmena 92, que vosté presentava, que era una esmena de modificació a l'article 23 i l'esmena número 123, que era una esmena de

supressió a l'article 38.3. I si la presidenta té a bé donarnos cinc minuts per a veure si podem arribar a un acord amb estes esmenes transaccionals.

La senyora presidenta:

Muy bien. De acuerdo, señor diputado.

Se suspende la comisión para que deliberen y lleguen a los máximos acuerdos. Cinco minutos.

(Se suspén la reunió per uns minuts)

El señor secretario dará lectura a las enmiendas transaccionales presentadas. Tiene la palabra. Gracias.

El senyor secretari:

A l'article 39.3.2, substituir el text pel següent: '200 metres de les últimes edificacions o tanques perimetrals dels nuclis urbans, urbanitzacions, poblats, jardins i parcs d'ús públics i recintes esportius'.

I a una nova disposició addicional sexta: "Es crea el Consell Valencià de la Caça, com a òrgan consultiu i assessor de la conselleria competent en matèria de caça. Tal consell estarà compost per representants d'organismes i institucions, entitats científiques i associacions relacionades amb l'activitat cinegètica. El seu funcionament i composició serà el que reglamentàriament s'establisca".

La senyora presidenta:

Muchas gracias, señor secretario.

De acuerdo. Adelante con la votación de estas dos transaccionales.

¿Votos a favor de la transaccional número 11? *(Remors)*
De acuerdo.

Primero comenzamos con la votación de la transaccional a la enmienda número 11. ¿Votos a favor? 14. ¿Votos en contra? Ninguno. ¿Abstenciones? 1.

Ahora la enmienda transaccional número 130. ¿Votos a favor? Unanimidad. Por lo tanto, queda aprobada por unanimidad.

Y ahora vamos a continuar con la votación del resto de la agrupación, excluyéndose estas dos.

Dígame, señor Carles Arnal.

El senyor Arnal i Ibáñez:

Per separar en un bloc a banda les següents esmenes: 13, 108, 121 i 122, 132 i 133, 137, 138. Totes estes en un bloc i la resta en un altre, si pot ser.

La senyora presidenta:

De acuerdo.

Señor Pérez Fenoll, tiene usted la palabra.

El senyor Pérez Fenoll:

Senyora presidenta, per a separar en un altre bloc les esmenes 92 i 123.

La senyora presidenta:

Muy bien.

¿Alguna sugerencia más a la Mesa respecto de la votación de estas enmiendas? No. Pues vamos a iniciar la vota-

ción de la agrupación de las enmiendas 13, 108, 128, 122, 133, 137 y 138. (*Remors*) Perdón, es la 121 en vez de la 128 y el resto las que la presidencia ha dicho. De acuerdo. ¿Votos a favor de estas enmiendas? 6. ¿Votos en contra? 8. ¿Abstenciones? 1.

Ahora vamos a votar la enmienda número 92 y la 123. ¿Votos a favor? Por unanimidad quedan aprobadas.

Continuamos con la votación del resto de las enmiendas que queda. ¿Votos a favor? 7. ¿Votos en contra? 8. Por lo tanto, queda rechazada el resto de la agrupación.

Vamos a continuar con la votación del artículo número uno. ¿Votos a favor del artículo? 8. ¿Votos en contra del artículo? 7. Por lo tanto, queda aprobado el artículo número uno de la ley.

Vamos a continuar con el artículo dos, las enmiendas presentadas al artículo dos. Aquí el Grupo Parlamentario Popular ha hecho una agrupación de un total de 31 enmiendas, que les voy a dar lectura para dar turno a favor a ellas. Son la número 6, al artículo dos; la enmienda número 7, 9, 12, 19, 22, 25, 32, 39, 43, 46, 47, 48, 59, 60, 68, 78, 83, 87, 89, 103, 104, 105, 157, 161, 163, 164, 180, 185, 193 y 206.

Tiene la palabra para el turno a favor de estas enmiendas el señor Pérez Fenoll, del Grupo Parlamentario Popular.

El senyor Pérez Fenoll:

Pedirle, señora presidenta, que pasen directamente a votación.

La senyora presidenta:

De acuerdo. Muchas gracias.

Si no hay ninguna objeción, las votamos directamente. ¿Votos a favor de estas enmiendas? 8. ¿Votos en contra? 7. Por lo tanto, quedan aprobadas esta agrupación de enmiendas del artículo dos.

Y a continuación vamos a votar, no habiendo ninguna enmienda presentada más al artículo dos, vamos a votar el artículo dos. ¿Votos a favor del artículo dos? 8. ¿Votos en contra? 1. ¿Abstenciones? 3. Por lo tanto, queda aprobado el artículo dos de la ley.

Al artículo tres de la ley no hay ninguna enmienda presentada. Por lo tanto, vamos a votar el artículo tres de la ley. ¿Votos a favor? 8. ¿Votos en contra? Ninguno. ¿Abstenciones? 4. Por lo tanto, queda aprobado el artículo tres de la ley.

Ahora vamos a votar el artículo cuatro de la ley. Había una enmienda presentada, que ya se ha debatido. Por lo tanto, ¿votos a favor del artículo cuatro? 8. ¿Votos en contra? Ninguno. ¿Abstenciones? 4. Por lo tanto, queda aprobado el artículo cuatro de la ley.

Vamos a dar continuidad con la votación del artículo cinco de la ley. ¿Votos a favor del artículo cinco? 8. ¿Votos en contra? 4. ¿Abstenciones? Ninguna.

Y ahora vamos a dar continuidad con la votación del artículo seis de la ley. ¿Votos a favor? 8. ¿Votos en contra? 4. Por lo tanto, queda aprobado el artículo seis de la ley.

Vamos a votar el artículo siete de la ley. ¿Votos a favor? 8. ¿Votos en contra? 4. Por lo tanto, queda aprobado el artículo siete de la ley.

Ahora vamos a votar el artículo ocho de la ley. ¿Votos a favor? 8. ¿Votos en contra? 4. Por lo tanto, queda aprobado el artículo ocho de la ley.

Y ahora continuamos con el artículo nueve. Vamos a votarlo. ¿Votos a favor? 8. ¿Votos en contra? 1. ¿Abstenciones?

¿Votos en contra? 3. Por lo tanto, queda aprobado el artículo nueve de la ley.

Ahora vamos a continuar el debate con el artículo diez de la ley, al que hay presentado una agrupación de un total de 21 enmiendas por parte del Grupo de l'Entesa. Para su defensa tiene la palabra el señor diputado Carles Arnal por un tiempo de once minutos. Cuando quiera, señor diputado, tiene la palabra.

El senyor Arnal i Ibáñez:

En este apartat, en este bloc d'esmenes, es presenta un tema que considerem que és especialment important, l'article 10, donat que la redacció actual, encara que siga un poquet confusa, obri una porta que ens pareix inacceptable a l'incompliment de normatives de rang superior, siguen estatals o europees. Pareix clar, encara que després vorem quina contestació es dona, però pareix clar que això és un intent de colar de manera subreptícia una modalitat de caça, encara que no es mencione explícitament. El parany ha estat reiteradament prohibit per la Unió Europea per tractar-se d'una modalitat de caràcter no selectiu i massiu. I així ha estat remarcat en els mitjans de comunicació per diferents entitats.

Si es tracta de mètodes prohibits, com diu el mateix articulat, no es pot en un text legal autoritzar-se amb unes circumstàncies que a més són bastant ambigües i confuses i que no queden gens clares. No s'entén de quina manera es poden aconseguir eixes captures de manera controlada, selectiva i no massiva en menudes quantitats i que es tracte, a més, d'activitats tradicionals. Totes eixes condicions juntes no s'acaben d'entendre.

I ha fet el redactat sembla, torne a dir, que vol referir-se al parany, el qual no pot assegurar una captura selectiva ni l'ús de tècniques no prohibides. Per això presenta els problemes que ha presentat en el marc legal europeu, però no s'atreveix a mencionar açò en totes les lletres, no es diu i aleshores no sabem de què s'està parlant. Si no es parla del parany, de quin sistema tradicional s'està parlant? I si és del parany, com es pot garantir en este cas que les condicions que estipula la normativa europea es poden complir. O és que està referint-se a una altra cosa o és que està referint-se a caçar amb caçapapallones o alguna cosa així. I eixa activitat seria tradicional o exactament de què està parlant?

En definitiva, esta pràctica, si està referint-se a la del parany, que el projecte de llei, si s'aprovara, intentaria legalitzar, intentaria, perquè ja vorem que si s'enfronta a normatives de rang superior no serà viable, entra en col·lisió, entra en confrontació amb el Conveni de Berna, amb la Directiva europea d'aus 79/409, articles 7 i 9, i a la Llei estatal 4/1989, de conservació dels espais naturals de la flora i la fauna silvestres. Cal recordar que estes tècniques han estat considerades il·legals pel Tribunal Superior de Justícia, en sentència de novembre de 1997, i posteriorment confirmat pel Tribunal Suprem, en sentència d'abril de 2002. Igualment, la sentència del Tribunal Superior de Justícia 3/1437/2000 anul·lava el Decret del Govern Valencià 135/2000, on establia condicions per a concedir autoritzacions excepcionals per la caça de tords en parany. Per tot això, considerant tots estos elements, el redactat actual del projecte de llei que ens presenten vostres, cas d'aprovar-se, constituïria de totes totes un frau de llei.

Bé, en altre àmbit de coses en este mateix bloc hi ha també una sèrie d'esmenes que el que pretenen és ampliar i millorar les garanties per a les persones i els seus béns, de manera que no es vegem perjudicats de cap manera per

l'exercici de la caça amb armes. Una sèrie d'esmenes 44, 45, 49, 50, 51, 53, 54, que totes elles van en la direcció d'ampliar les distàncies de seguretat que s'han d'observar a prop dels llocs on poden haver persones, animals domèstics, ramats, conreus o béns que necessiten ser salvaguardats i protegits.

Altres esmenes 52, 55 i 56 afegeixen supòsits de situacions de risc, que també s'han de tindre en compte a l'hora de regular, a l'hora d'incloure-la entre les situacions que poden posar en perill a les persones o els seus béns.

Hem de recordar que la caça pot ser un exercici legítim sempre i quan no perjudique els interessos també legítims dels demés ciutadans, caçadors o no, i la seua integritat física, que ha d'estar per damunt de qualsevol altra consideració.

Per aquest motiu pensem que s'ha de ser molt minuciosos en contemplar tota classe de situacions de risc i estipular distàncies de precaució suficientment grans, sempre garantint, torne a dir, interessos que pensem que són superiors, de les persones i els seus béns.

També plantejem amb les nostres esmenes l'increment de cautes ambientalmentals en l'ús de determinades modalitats de caça o en determinades condicions. Per això pensem que s'ha de prohibir l'ús de munició de plom, en qualsevol cas, i l'abandonament, com a conseqüència de la pràctica de la caça, de restes, deixalles o fems.

Altres esmenes van adreçades a definir una distància concreta al voltant d'abeuradors o menjadors, on es prohibeix la caça, però no es diu que s'entén quina distància a partir del punt concret s'ha d'observar. I altra esmena planteja no fer distincions entre embarcacions de motor o no com a punt des d'on es practique la caça.

Finalment, unes poques esmenes, un parell d'esmenes, fan referència a modalitats molt específiques de caça. En concret a la caça de la perdiu amb reclam mascle. Per una banda s'exclou la possibilitat que el projecte de llei obri, perquè pensem que no seria viable, perquè contradiria, com ara explicaré, normatives d'alt rang. Però, per altra, s'aporta una alternativa constructiva que pot fer superar esta contradicció.

Anem a vore, la caça de perdiu amb reclam mascle té lloc precisament, per definició, per necessitat, per força, durant el període de zel d'esta espècie. I este període de zel forma part del període reproductiu de l'espècie. Per tant, autoritzar aquesta modalitat de caça implicaria vulnerar els articles 7 i 9 de la Directiva europea d'aus, 790/409, que taxativament impedeix açò, tret d'uns supòsits que no es contemplan tal com està redactada la llei... el projecte de llei.

Per a evitar esta vulneració de legislació europea es presenta una esmena amb una proposta de redacció que no presentaria estos problemes. I, encara que està recollida, passe a llegir-la "quan no existisca una altra solució satisfactòria, les autoritats competents podran deixar sense efecte la prohibició establerta en la lletra g), de l'apartat 1, de l'article 12, per autoritzar en els llocs que siga tradicional, en menudes quantitats i en condicions estrictament controlades, la modalitat de caça de perdiu amb reclam mascle, sempre que en el mateix espai cinegètic i en la mateixa època no es practique una altra modalitat esportiva de caça amb escopeta i es done el compliment del requisits de l'apartat dos, de l'article 3".

Feta la redacció d'esta manera, es conseguiria el fons del que es pretén, que és considerar esta caça en unes condicions molt restringides, però sense vulnerar articulats de lleis superiors de rang superior.

Pel motiu també... en la caça del porc senglar, emprant mètodes que habitualment estan prohibits, pensem que

tampoc no s'han d'utilitzar en este cas. I per això pensem que no s'ha d'autoritzar esta excepció que preveu el projecte de llei. Moltes gràcies.

La senyora presidenta:

Gracias, señor diputado.

Para turno en contra de esta agrupación de enmiendas, por el Grupo Popular, tiene la palabra el señor Francisco Tomás por un tiempo de once minutos. Tiene usted la palabra.

El senyor Tomás Puchol:

Muchas gracias, señora presidenta.

Bueno, en primer lloc he de contestar que l'esmena de supressió a què fa menció, la número 26, no es pot estimar perquè la directiva d'aus i la Llei 4/89 ja recullen una redacció similar, que és la que es proposa suprimir.

Quan a la 29, l'esmena d'addició, en fi, el projecte de llei en l'article 11.1.c obliga als amos dels gossos a complir les prescripcions legals sobre tinença, tractament sanitari, vacunació i demés.

I podríem arribar a una transaccional, després per al tema de la 35, en tot cas.

I quant al que vostés es referixen en l'article 12.1.k, l'esmena de supressió, per a suprimir i fer distincions entre embarcacions a motor i no, en fi... dir que la pràctica de l'activitat cinegètica des de les barques sense motor no perjudica als (*inintel·ligible*) inundats i, si se prohibiren, seria pràcticament impossible la caça d'aquàtics en camps inundats, en el que perdrien el seu atractiu i, finalment, no serien coberts amb aigua, sinó que es quedarien secs després de la collita, amb la qual cosa es perdria, lògicament, un interessantíssim hàbitat.

I en el que fan vostés relació a les zones humides, de suprimir "zones humides" en l'article 12.2.b, suposa la generalització de la prohibició de l'ús de la munició de plom en terrenys diferents a les zones humides. I cal dir que el plom en eixes condicions, fóra de les zones humides, és totalment inert i, en fi, no pot ser ni és ingerit per anàtides ni linícoles.

En el que es referix a l'article 12.2.h, la de modificació, de l'ús de fars, llanternes i demés. En fi, s'entén que la modificació que es proposa està inclosa en una redacció més senzilla existent que qualsevol altra font lluminosa o artificial. Per tant, està englobat i no cal.

En el 12.2.h, "autorización expresa...", en fi, el que sol·liciten eliminar, cal dir que l'abundància de població de porcs senglars i la intenció de reconduir la caça per motius de gestió i control a una modalitat esportiva complix una doble funció de satisfer a un important número d'aficionats, de dur controls de població que, en fi, lleven danys a l'agricultura i aporten rendes extraordinàries a zones rurals.

Quan a la 12.3.a, que es referix a allò del límit... en fi. Els llocs on es realitzen les labors de cultius o recol·leccions no són zones de seguretat. En este article es fixa una prohibició de caçar en armes a 100 metres d'on es realitzen eixes labors, mentre no s'estiguen portant a cap o, no... mentre no estiga caçant. Però, pel contrari, la zona de seguretat és un terreny permanent, fixat en funció d'una activitat temporal, d'un recinte o edifici que es fixe. Per tant, eixe entenem que no.

En acabant, entrant ja en el tema del que vostés comentaven del parany o no al parany. Anem a veure, nosaltres som respectuosos en allò que és la legislació vigent, estrictament escrupolosos. I, per tant, dir que, bé, estem, lògica-

ment, al que es contemple o es contemplarà en el seu moment en la resolució judicial que hi haja a l'efecte.

Però el que sí que és clar, o pareix clar, que bé, en el seu moment, i una vegada hi haja la sentència oportuna, si es denegatòria o aprovatòria, el que està clar és que una caça ancestral, que forma part indissoluble de la nostra cultura, que a més cal dir que no, no és ni molt menys com... l'autèntic paranyer va molt més amunt i fuig de totes... en fi, estes qüestions d'una caça no selectiva ni massiva, sinó que és estrictament escrupolós, respectuós amb el medi ambient. I que, bé, cal dir que en els llocs industrials, com pugua ser el cas d'Alcora, la comarca... Onda, Vila-real i altres, on la pràctica del parany s'ha conegut tota la vida, cal dir que l'agricultura, el que és la cura de les finques i demés, es du, precisament, on estan, com si diguérem, els paranyes. Però a més serveixen d'un lloc de reunió, d'un lloc de reunió de la família, i que això, pràcticament, el que és una tradició doncs pràcticament és llei. Però que, no obstant, la llei o la proposta de llei que hui estem ací tractant en comissió està feta des del més escrupolós respecte, com no pot ser d'una altra manera, a la legalitat vigent, i acatarà, com no, el que s'haja d'acatar, vinga d'on vinga. Però, jo el que sí que li diria és que no anticipi esdeveniments perquè les coses, a la millor, anticipar esdeveniments, en acabant es pot trobar la sorpresa que no són com vosté les ha comentat.

I dir que, a excepció de la número 42, que sí que li ho anem a votar a favor, el que sí que demanaria, en tot cas, és... a la presidència que ens permeta fer un xicotet recés per a tractar de trobar un acord i una transaccional a la número 35.

La senyora presidenta.

Muy bien. De acuerdo, señor diputado.

Pues suspendemos la comisión durante unos instantes y deliberar lo que sea menester. Gracias.

(Se suspén la reunió durant uns minuts)

Por favor, señor...

El senyor Sanmartín Besalduch:

(Parla sense micròfon) Jo demane la votació separada de la... 40 i 42 per separat, 29, 35, 40 i 42. I la resta, juntes.

La senyora presidenta:

Muy bien.

Por parte del Grupo Popular, señor Tomás.

El senyor Tomás Puchol:

Sí, senyora presidenta.

Nosaltres demanem separada la 42, que anem a votar a favor, i evidentment la transaccional a la 35.

La senyora presidenta:

De acuerdo. Señor secretario, le cedo la enmienda transaccional para darle su lectura.

El senyor secretari:

Article 2.e, 1.d, al final, "esta previsió s'estén fins a una distància de 50 metres des dels citats menjadors o abeuradors".

La senyora presidenta:

Muchas gracias, señor secretario.

Vamos a dar comienzo a las votaciones. En primer lugar, vamos a votar esta enmienda número 35, transaccional. ¿Votos a favor? Por unanimidad queda aprobada la enmienda número 35.

Ahora vamos a votar la agrupación, por separado, de la enmienda 29, 35, 40 y 42. *(Un diputat diu: "la 35 era la transaccional")*. Ah! Sí, disculpe. *(Diu: "39, 40 y 42")*.

De acuerdo. Entonces votamos sólo las dos enmiendas, la número 29 y la número 40 por separado. ¿Votos a favor? 4. ¿Votos en contra? 8. Por lo tanto, quedan rechazadas estas dos enmiendas.

Y ahora vamos a votar la enmienda número 42. ¿Votos a favor? Muy bien. Por unanimidad queda aprobada la enmienda número 42.

Ahora vamos a votar el resto de enmiendas que quedaban en la agrupación. ¿Votos a favor de ellas? 1. ¿Votos en contra? 11. Por lo tanto, quedan rechazadas el resto de las enmiendas de esta agrupación.

Y a este mismo artículo 10 hay una enmienda, la enmienda número 28, presentada por el Grupo Parlamentario Popular... Sí, sí, al artículo 10, la enmienda número 28, por parte del Grupo Popular. *(remors)*

Para su defensa, en turno a favor, tiene la palabra el señor Pérez Fenoll por un minuto.

El senyor Pérez Fenoll:

Gràcies, presidenta.

Molt breument, per a dir que és una esmena de modificació. Cal substituir el text que havia pel següent: "Tenen la consideració de modalitats tradicionals les que, sense fer servir armes de foc, contemplem mètodes selectius d'arrel popular i no condueixen a captures de caràcter massiu. També tenen la consideració de modalitats tradicionals les que, fent servir mètodes prohibits per a les modalitats furtives, davant la inexistència d'una altra solució satisfactòria, són susceptibles d'autorització per a permetre en condicions estrictament controlades i mitjançant mètodes selectius de la captura, la retenció o qualsevol altra explotació prudent de determinades espècies no catalogades en petites quantitats, i quan per limitacions necessàries per a garantir la conservació de les espècies. En els casos anteriors –i això és el que afegim– la resolució administrativa haurà de complir els requisits establerts en l'apartat 2 de l'article 13 de la present llei".

La senyora presidenta:

Gracias, señor diputado.

Turno en contra con respecto a esta enmienda. ¿Nadie?

De acuerdo. Pues vamos a proceder a su votación. ¿Votos a favor? 11... 12. Perdón ¿Votos en contra? 1. Por lo tanto, queda aprobada esta enmienda.

Y ahora vamos a votar el artículo 10, debatidas ya todas sus enmiendas. ¿Votos a favor del artículo 10? 8. ¿Votos en contra? 1. ¿Abstenciones...? Dígame. 1 abstención. 8 votos en contra, 1 abstención... y... 4 votos a favor... en contra. Ah! ¿Usted es...?

Repetimos. ¿Abstenciones al artículo 10? 4. ¿Y votos en contra al artículo 10? (*Remors*) 5 abstenciones. (*Remors*) De acuerdo. Queda aprobado el artículo 10.

Al artículo 11 hay una enmienda presentada pero que ya se ha debatido. Por lo tanto, vamos a votar el artículo 11. ¿Votos a favor del artículo? 8. ¿Votos en contra? 1. ¿Abstenciones? 4. Por lo tanto, queda aprobado el artículo 11.

Pasamos al artículo 12 de la ley. Se han presentado, por parte de Esquerra Unida, una serie de enmiendas, un total de 17. Voy a dar lectura de ellas, que son la número 30, 31, 33, 34, 106, 109, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120 y 124. Señor Carles Arnal, tiene la palabra para el turno a favor de la defensa de estas enmiendas por un tiempo de nueve minutos.

El senyor Arnal i Ibáñez:

Moltes gràcies.

En este bloc s'agrupa una quantitat important d'esmenes. I comencem per unes quantes que fan referència a una possibilitat que la llei permet, que és la de la caça nocturna. Pensem que no han d'haver excepcions a una norma general que planteja que no pot fer-se, no se pot acceptar la caça nocturna, senzillament perquè aquesta prohibició descansa en arguments molt contundents, i és que de nit les possibilitats de distingir amb claredat espècies d'aus, o espècies animals, són pràcticament nul·les i, per tant, en estes condicions, no únicament augmenten els perills i les possibilitats de danyar altres béns o persones de manera accidental, degut a l'absència de visibilitat, sinó que es fa impossible acomplir un requisit tan elemental per la pràctica racional de la caça com és la de poder distingir quines són les espècies protegides i quines no. I, per tant, es poden danyar i es poden malbaratar espècies no cinegètiques d'alt valor ecològic, protegides o amenaçades. Cal recordar que la Llei de caça espanyola de 1970 prohibeix la caça nocturna amb este criteri, que resulta obvi.

Està clar que es pot fer una invocació justificativa atinent pràctiques tradicionals, però pensem que esta argumentació s'ha d'emprar restrictivament i amb seny, i pensar que moltes de les antigues tradicions son ara senzillament barbaritats, que no estem ara d'acord amb elles o que ens avergonyixen. Ha estat tradicional, per exemple, marginar i relegar les dones a funcions subsidiàries en la societat, ha estat tradicional, jo què sé, el dret de pernada o ha sigut tradicional tirar l'aigua bruta per la finestra o abocar fems als barrancs. I en relació al tracte dels animals, han estat tradicionals veritables monstres de barbaritats que hem fet els humans en relació a altres espècies, actes de crueltat que ara ens resulten inacceptables.

Per tant, pensem que no es pot recórrer reiteradament a les tradicions per justificar actuacions que siguin nocives per al medi ambient o per a la major part de la societat. Les tradicions no han de sacralitzar-se pel simple fet de ser tradicions. Poder ser positives, poden ser negatives. En tot cas, poden evolucionar i se van transformant amb el pas del temps. Llavors, la tasca de les institucions pensem que ha de ser ajudar a l'evolució d'estes tradicions amb seny i amb cautela, i conservar i promoure aquelles tradicions que mereixquen conservar-se perquè siguin positives per a la societat i no tinguen efectes negatius, però no tenen per què ser respectuoses amb tradicions que tinguen impactes negatius i que ens avergonyixen per més estes que foren en el passat.

Per tant, pensem que, en definitiva, la caça nocturna no està justificat autoritzar-la amb eixes excepcions que se plantegen, perquè no garantixen una cosa fonamental, que

és no perjudicar les espècies que estan protegides o que no són cinegètiques i que no se van a poder distingir.

Pel que fa a un altre grup d'esmenes, fan referència a les zones forestals cremades. El tractament que la llei fa d'estes zones pensem que és clarament insuficient per a garantir la necessària recuperació de la zona cremada i per a evitar danys als ecosistemes. Per això hem inclòs dues esmenes que amplien i concreten millor el període durant el qual no es pot caça en una zona cremada. Plantejem que en principi el període de temps ha de ser de cinc anys des que s'ha cremat, no sols per a evitar danys a la fauna, que es pot recuperar més de pressa, sinó també la vegetació en regeneració i el sòl fèrtil, que després d'un incendi queda desprotegit i molt sensible als processos erosius, i este període de temps ens pareix el mínim per a garantir que es va regenerant i no se van a produir estos danys, torne a dir, no sols a la fauna sinó també a la vegetació i el sòl.

També plantejem en qualsevol cas que cal exigir un estudi tècnic, presentat per la conselleria mateixa, que valore l'estat de recuperació de l'ecosistema abans d'autoritzar la caça en una zona que s'haja cremat. Novament entenem que la prioritat que ha de tindre en compte l'administració ha de ser salvaguardar la recuperació de l'ecosistema i les seues riqueses naturals, per damunt d'altra consideració particular, i pel mateix motiu, igual que es restringiria la caça, s'ha de restringir en una zona cremada el pas de ramat, de vehicles de motor i altres actuacions que interferixquen la regeneració natural.

Altres esmenes d'aquest bloc s'ocupen dels terrenys cinegètics, i en relació als enclavaments de naturalesa distinta –agrícola, ramadera, etcètera– dins d'un vedat, entenem que si no és que el titular de la finca enclavada dintre del vedat manifeste expressament, per escrit, la seua voluntat que se l'incloga... perdó, que no mantinga eixa voluntat manifestament, s'ha de quedar exclosa en el termini que diu de dos mesos de que s'haja comunicat la sol·licitud. El fet contrari seria perjudicar la persona que legítimament té ahí una activitat i que deuria ser ell el que es molestara en actuar, quan ha de ser al contrari, s'ha d'exigir la seua actuació per a quedar inclòs. Si no diu res, en principi està exclòs.

Pel que fa a les zones de caça controlada, per a la seua creació pensem que cal l'acord exprés novament per escrit dels titulars del terreny afectat. Pensem també que no es pot delegar el control i la regulació de la caça en zones de caça controlada sinó que ha de recaure sempre en la conselleria competent en matèria de caça, per garantir un recte ús de totes les activitats.

En aquesta regulació s'ha de donar preferència, a més d'interessos públics, a la conservació dels recursos naturals. Naturalment, la conservació dels recursos naturals és un interès públic, però pensem que cal destacar-la en este context, i per això en l'esmena 113 ho plantejem.

També plantejem una esmena en el sentit que el període de vigència d'una declaració de caça controlada no ha de superar el període de vigència del Pla tècnic d'ordenació cinegètica. A banda, defensem que la duració d'aquesta declaració no ha de ser superior als cinc anys en zones dedicades a la caça menor ni tampoc ha de superar els deu en els de caça major. La redacció del projecte recordem que diu el contrari, diu que planteja llavors que pot ser superior als cinc anys i als deu. Entenc que no ha de ser superior a eixos períodes.

Dues esmenes remarquen l'exigència de disposar sempre de la utilització expressa, per escrit, del propietari d'un enclavament dintre d'una zona de caça controlada per tal de procedir a la seua inclusió.

En tots estos casos en els quals se reclama la utilització expressa i per escrit de propietari, pensem que cal defensar els drets del propietari dels terrenys que es poden vore afectats, i açò ha de ser prioritari. I no ha de ser este propietari el que ha de molestar-se en fer feines per evitar que automàticament les seues terres passen a considerar-se com a aptes per a la caça. En principi s'ha de garantir la prioritat per a esta persona, per a este propietari legítim, i en tot cas, si no n'hi ha confirmació expressa en sentit contrari, de forma demostrable, o siga, per escrit, és l'única forma per a tindre-ho clar i demostrable, els terrenys s'han de quedar exclosos.

Finalment hem plantejat unes esmenes, per exemple, una, al percentatge mínim de les inversions a fer en defensa de la fauna silvestre per part dels titulars de les zones de caça. Pensem que s'ha d'augmentar i no ha de ser inferior al 50% de la valoració de les rendes cinegètiques. O siga, s'ha de dedicar una part substancial d'estos beneficis a les millores ambientals, que, en definitiva, també repercutixen en benefici de la caça.

I també proposem que estes inversions es destinen a això, exactament a això i no a tasques, per exemple, de vigilància, que ho permet el projecte de llei, que han de ser cobertes amb altre tipus d'inversions perquè si no, estariem desviant eixos diners de la finalitat bàsica.

I finalment, proposem que, de forma anual, el titular d'una instal·lació cinegètica requereixca una inspecció veterinària oficial que determine l'absència de malalties contagioses en eixa zona.

Moltes gràcies.

La senyora presidenta:

Muchas gracias, señor diputado.

Para turno en contra de estas enmiendas, tiene la palabra, por parte del Grupo Popular, señor Tomás.

El senyor Tomás Puchol:

Muchas gracias, señora presidenta.

Bueno, en primer lugar, decir que, efectivamente, bajo la capa de tradicional tal vez se hayan podido encontrar algunas muestras de crueldad nocivas y que alguien haya intentado a lo mejor sacralizar alguna cuestión. Y por extensión, se han intentado demonizar algunas prácticas que en ningún caso deberían estar incluidas, a mi entender, ahí. Estamos hablando de que, en fin, eso no es extensible a todo.

Hecha esta matización, decir que en lo que dice respecto al artículo 12.1.a, la excepción de prohibición de caza nocturna, decir que se autoriza en razón de su tradición para la caza de aves acuáticas, únicamente se da en La Albufera. Y en el caso de la caza del jabalí, en la modalidad de espera por la noche, no perjudica en absoluto a las poblaciones de este animal, que ante la gran explosión demográfica que vive, hace necesarias medidas especiales de control. Con esta excepción de caza nocturna se orienta una caza que sería por motivos de control hacia modalidades deportivas, satisfaciendo a un gran número de aficionados y repercutiendo muy positivamente en las rentas de los cotos y en el equilibrio poblacional del jabalí, así como produciendo interesantes rentas en zonas rurales.

Respecto al 12.1.a, que se pretende eliminar, el concepto de crepúsculo civil, vesperino y matutino, da una seguridad jurídica mucho mayor que la simple puesta del sol hasta su salida. El crepúsculo civil se fija con horas concretas, que son publicadas, y así lo ha requerido en algún mo-

mento el Consell Jurídic Consultiu.

Respecto al 12.1.b, que se quiere modificar "hasta la finalización de la temporada de caza que se inicia en el año natural", decir que incrementar el número de dos años sin caza puede ser necesario en algunos casos, pero en otros, no. En la práctica, en la ley se establece el mecanismo para que en los casos en los que sea necesario establecer un período mayor, pueda hacerse. Dicho mecanismo es el de no aprobar los planes de gestión anuales cuando no se hayan tenido en cuenta los efectos del incendio.

Respecto al 12.1.b, la enmienda de adición, que se solicita añadir al final del apartado "esta prohibición se prolongará hasta que se determine por la conselleria competente en medio ambiente en base a informes técnicos la recuperación de la zona quemada", no se puede estimar porque se considera que, en principio, el período de tiempo previsto en este artículo es suficiente para la recuperación de la fauna. A ello hay que añadir que una prohibición automática de un periodo superior llevaría a que no se realizaran en muchos casos las actuaciones de apoyo a una fauna como bebederos, sembrados, etcétera, que son uno de los principales pilares para las poblaciones silvestres cinegéticas, y son apoyadas por los cazadores del respectivo cotos, todo ello sin perjuicio de que, por los motivos de su no-recuperación, se pueda prohibir la caza un periodo más largo que el establecido en el artículo 12.1.b.

Respecto a la 111, el artículo 32.1, enmienda de adición, estamos básicamente a lo que se había dicho anteriormente. El espíritu de la ley es favorecer la gestión cinegética en la mayor parte del territorio posible, y ello se consigue si los propietarios no se manifiestan expresamente.

Respecto a la 112, la enmienda de supresión, se propone no estimar porque se considera que la gestión de las zonas de caza controlada a través de una entidad local o sociedad de cazadores sin ánimo de lucro permite involucrar en su gestión a las personas que al fin y al cabo van a disfrutarla, mejorando su atención ya que la conselleria no está tan directamente in situ, y el espíritu es ir convergiendo a una figura de custodia del territorio de manera que los agentes sociales se comprometan en la gestión y en el cuidado del medio natural.

Respecto a la 113, decir que no se puede estimar ya que la conservación de los recursos naturales es uno de los principales intereses públicos, se entiende que ya está englobado o se engloba.

Respecto a la 114, la propuesta carece de sentido ya que la declaración de una zona de caza controlada se hace sin necesidad de contar con un plan técnico de ordenación cinegética.

Respecto a la 115, se propone no estimar porque un período máximo tan breve de cinco años en caza menor y diez en mayor perjudicaría la gestión. Téngase en cuenta que con un adecuado plan técnico se puede conseguir que con el transcurso de los años las poblaciones de especies cinegéticas o no vayan aumentando. Además, otro aspecto negativo sería que una vez finalizada la declaración de zona controlada pasaría a ser común con la consiguiente falta de gestión.

Decir en otro orden de cosas que nos parece adecuado y correcto la enmienda 118, sobra la palabra *injustificado*, la inclusión de la palabra es suponer que quiere contemplar la existencia de casos extraordinarios como incumplimiento de los planes y demás.

Y, bueno, decir que vamos a solicitar, si la presidencia tiene la amabilidad, un pequeño receso para presentar una transaccional a la 109, que también afecta a la 142.

La senyora presidenta:

Muy bien, de acuerdo. Adelante.

(Se suspén la reunió durant uns minuts)

Tiene la palabra el señor Pérez Fenoll.

El senyor Pérez Fenoll:

Gràcies, senyora presidenta.

Soles per aclarir una cosa.

Havíem fet des del Grup Popular una proposició d'esmena transaccional als grups de l'oposició i nosaltres volíem que esta esmena transaccional incloguera l'esmena 109, d'Esquerra Unida-Els Verds: Entesa valenciana, i la 142. La 109 és una esmena que l'Entesa havia fet a l'article 30, i la 142 és una esmena que l'Entesa havia fet a l'article 40.

Nosaltres volem, perquè creem que així estaria més ben ubicat, que esta transaccional estiguera dins de l'article 30, però pareix que fa més referència a l'esmena 142. Dic tot açò perquè anem a esperar a debatre l'esmena 142 per a fer eixa esmena, però en cap cas jo no he calculat que abans de debatre l'esmena 142 no es vote l'article 30, perquè si votem l'article 30 ja no podríem incloure esta esmena en l'article 30.

Aleshores, demanar que es debata abans l'esmena 142 per a poder incorporar esta esmena transaccional a l'article 30, que és on creem, a més, tots els grups, crec entendre, estaria millor ubicada este text.

Res més i moltes gràcies.

La senyora presidenta:

Gracias.

Señor Sanmartín.

El senyor Sanmartín Besalduch:

Anem a passar a votació el bloc tres, per demanar una votació separada de les esmenes 109, 112, 113, 114, 115 i 116 per separat, i la resta en un bloc.

La senyora presidenta:

Muy bien.

Tiene la palabra el señor Pérez Fenoll.

El senyor Pérez Fenoll:

Sí, senyora presidenta.

Per a demanar la votació separada de l'esmena 118.

La senyora presidenta:

Molt bé. Alguna cosa més?

Muy bien, pues, vamos a dar comienzo a las votaciones.

En primer lugar, la agrupación de las enmiendas, la 109, 112, 113, 114, 115 y 116. ¿Votos a favor de esta agrupación? 5. ¿Votos en contra? 8. Por lo tanto, queda rechazada esta agrupación de enmiendas.

Vamos a votar individualmente la enmienda 118. ¿Votos a favor? 9. ¿Votos en contra? ¿Abstenciones? 4. Por lo tanto, queda aprobada la enmienda 118.

Y ahora vamos a votar el resto de la agrupación que ha quedado fuera de estas agrupaciones. ¿Votos a favor? 1. ¿Votos en contra? 12. Por lo tanto, quedan rechazadas estas enmiendas.

Ahora, la enmienda transaccional, si he entendido bien, señor Pérez Fenoll, la votaremos antes de votar el artículo 30, que será cuando se presente.

El senyor Pérez Fenoll:

Yo hacía referencia a que no podemos votar el artículo 30 si no debatimos antes la 142 porque entonces no se podría incluir reglamentariamente la transaccional al artículo 30, que es donde pretendemos, además, todos los grupos.

La senyora presidenta:

De acuerdo, de acuerdo.

Pues, entonces, como han llegado ustedes a ese acuerdo yo no tengo ningún inconveniente. El señor secretario dará lectura a esa enmienda y la votaremos en ese momento, antes de votar el artículo 30.

Por lo tanto, ahora vamos a votar el artículo 12 de la ley. ¿Votos a favor del artículo 12? 8. ¿Votos en contra? 1. ¿Abstenciones? 4. Por lo tanto, queda aprobado el artículo 12 de la ley.

Vamos a votar ahora el artículo 13 de la ley con la enmienda transaccional que se debatió anteriormente, al principio de la mañana, incorporada. ¿Votos a favor del artículo 13? 8. ¿Votos en contra del artículo 13? ¿Abstenciones? 5. Por lo tanto, queda aprobado el artículo 13.

Al artículo 14 de la ley ha sido presentada una agrupación de enmiendas por parte del Grupo de l'Entesa que voy a dar lectura de ellas, son un total de 20, son la enmienda 71, la enmienda 72, 73, 74, 75, 76, 146, 147, 148, 150, 151, 153, 154, 155, 156, 159, 162, 165, 167 y 205. Son un total de 20.

Para su defensa tiene la palabra, el turno de intervención, el señor diputado Carles Arnal por diez minutos.

Tiene usted la palabra.

El senyor Arnal i Ibáñez:

Gràcies.

Bé, en aquest bloc es va un agrupament d'esmenes, les primeres de les quals que vaig a defensar fan relació a definir amb més claredat del que fa el projecte de llei, que: "Les espècies que no figuren explícitament en el llistat annex al text legal, en l'annex 1, no han de poder caçar-se". O siga, açò pensem que ha de quedar així de clar, que aquelles espècies que no figuren explícitament en eixe llistat, per tant, no s'han de poder caçar. Açò no impedit que el desplegament posterior de la llei permetta la modificació del llistat d'una manera justificada o també la captura o mort d'exemplars limitats i controlats i altres espècies per altre tipus de motivacions que no siguen la caça, com serien motivacions de tipus ecològic, sanitari, etcètera, que no són, reiterem, les habituals de la pràctica cinegètica i que no tenen perquè estar regulades en una llei de caça.

En els casos els quals es fa esment l'article 13 i 15 del Projecte de llei de captura o mort d'espècies no cinegètiques per motius especials, pensem que s'ha d'exigir sempre una resolució expressa de la conselleria competent en matèria de medi ambient, que s'ha de basar a la seua volta en un informe tècnic justificatiu de per què s'adopten estes mesures especials i puntuals. Totes aquelles espècies no in-

closes al llistat s'han de considerar protegides, i la seua caça no ha d'estar autoritzada en condicions habituals, torne a dir, fora d'eixos casos excepcionals que podrien regular-se a banda d'esta llei. Açò evitaria l'estranya situació de les espècies que, en principi, no són cinegètiques, però tampoc estan protegides i queden en una situació que pot ser indefinida.

Pel que fa a l'actualització del llistat, proposem que quede ben clar que aquest mai puga incorporar espècies catalogades per la legislació valenciana en altres lleis o estatals o europees.

En relació a les aus fringílides, que es pretén d'una manera extraordinària autoritzar, i deixa obert l'article 15 i també l'annex 1.b) del projecte de llei, pensem que de cap manera es pot autoritzar esta caça, per les vies que es mantenen en este projecte de llei, donat que de fer-ho s'incorreria novament –com en un altre cas que hem comentat– en una infracció de la Directiva europea d'aus. El raonament apel·la a excepcions i l'ús de tècniques especials no és admissible. En la pràctica novament s'està parlant d'una manera implícita i subreptícia de la modalitat de l'enfilat, que no pot ser selectiu i que no es pot autoritzar, per tant.

De manera que demanem l'eliminació de l'annex 1.b) i de la menció que es fa d'aquestes aus a l'article 15. Està clar que ací s'està fent referència a estes tècniques de caça, de les xarxes, que es constitueix en un mètode no selectiu i massiu i que, per tant, està prohibit per la legislació superior, estatal i europea, que esta llei no pot contraposar-se. Ni el Conveni de Berna ni la Directiva europea que hem mencionat ja abans, la 79/409, ni la Llei estatal 4/1989, permeten l'utilització d'arts tradicionals en general, ni les xarxes en particular. Les espècies mencionades que hem dit estan en l'annex número 1.b) d'este projecte llei, no figuren en l'annex 2 de la Directiva europea d'aus i, per tant, estan protegides per l'article 5 d'aquesta directiva. Tampoc figuren en l'annex del Reial Decret 1.095/1989 i, per tant, estan protegides per l'article 1 d'aquesta norma. Per tant, si s'aprovara aquest projecte de llei ens trobaríem novament amb un frau de llei perquè estaria contravenint normatives de rang superior.

Unes quantes esmenes d'este bloc fan referència als plans tècnics d'aprofitament cinegètic i també a altres instruments de planificació i ordenació. Destaquem, en concret, una esmena referida a la necessitat de sotmetre aquests plans a exposició pública durant un període mínim de 15 dies, un requisit que ens pareix absolutament raonable i que, per exemple, sí que preveu la legislació estatal.

També, en aquesta mateixa esmena, la 148, s'inclouen una sèrie de concrecions en relació als continguts que han de tindre aquests plans d'ordenació. Pensem que han d'incloure coses tant elementals com: la descripció de les principals característiques faunístiques i florístiques de la zona, plantejar la presència d'espècies amenaçades, la capacitat de càrrega cinegètica, les quantitats i modalitats de captura previstes i aquelles mesures de protecció i millora de la riquesa faunística. Són un conjunt d'elements bàsics i importants per a la gestió, per al maneig d'estes zones i pensem que haurien d'estar incloses en estos plans.

També pensem que el període de vigència dels plans no ha de superar els tres anys. I, a més de la signatura d'un tècnic qualificat que s'exigix, plantejem que estos documents han d'estar visats pel col·legi professional corresponent. També les memòries i plans anuals de gestió haurien d'estar signades per un tècnic qualificat i visades pel col·legi professional corresponent.

També defensem que aquests plans han d'estar aprovats expressament i, del contrari, s'han d'entendre denegats. Una vegada caducat el pla tècnic s'ha de revisar i, òbviament, si ha continuar en vigor s'ha de redactar de nou per al període següent, cosa que no queda prou clara en el projecte de llei que diu que s'ha de revisar però no deixa clara l'obligació d'una nova redacció per al període següent.

Finalment, en relació a les ordres de veda, entenem que quan es presenten les circumstàncies extraordinàries i greus, que fa esment el punt 2 de l'article 48, allí s'ha de dictar de manera necessària una ordre temporal extraordinària i no deixar-ho com una possibilitat potestativa, es diu "que podrà", si realment concorren eixes circumstàncies extraordinàries i, torne a dir, molt greus. Aleshores, està més que justificat que es dicte d'una manera obligatòria.

També hem presentat una esmena, la 155, que ara decau donat que abans s'entén que en la transaccional que hem signat tots sobre el Consell de Caça del País Valencià, doncs, la fa innecessària. No obstant això, esperem que en el reglament sí que es detallen algunes coses que nosaltres incloïem en esta esmena que ara decau, però que plantejem que siga un òrgan bastant representatiu en el sentit que incloga les principals organitzacions de caça, els principals col·lectius d'estudi i defensa de la natura, i, bo, tots els que estiguen implicats en este tema, que la seua tasca siga de participació i assessorament i que tant l'ordre anual de vedes com altres normes generals en relació a la caça es veguen en este òrgan.

Nosaltres, en signar, retirem esta esmena, però eixos continguts que no queden contemplats, perquè realment no s'han incorporat a la transaccional, sí que esperem que hi haja el compromís, quan es faça el reglament, d'incloure i detallar totes estes coses.

Finalment, un grup final d'esmenes fan referència a temes diversos, com és el control sanitari de la comercialització de peces de caça, que diem que ha d'haver un certificat veterinari que garantisca la total salubritat de les peces.

I també plantejem la regulació més estricta de les repoblacions cinegètiques. Aquestes repoblacions, si no es limiten i es controlen al màxim, poden generar problemes ecològics de gran magnitud, com ja s'han donat casos a voltes, per situacions fortuïtes, que s'han expandit en un terreny que no és el seu espècies foranies o espècies que no coincidixen amb les naturals d'una zona i que generen en cascada una sèrie de problemes molt difícils d'eradicar posteriorment. Per tant, estes repoblacions s'han d'evitar al màxim, s'han de controlar molt estrictament i han de considerar-se sempre com a coses extraordinàries i no una pràctica que se puga gastar habitual.

I també plantejem alguna condició que s'ha de complir per poder ser guarda jurat de caça, com és el coneixement clar de les espècies no cinegètiques... o siga, quines són cinegètiques i quines no i, especialment, les protegides i en perill d'extinció.

Finalment, pensem que no sentit excloure, en el punt 2 de l'article 54, les mesures protectores que es deriven de la consideració d'animals de companyia d'aquells animals que s'empren com a reclam, i que pensen que eixes garanties s'han de tindre també en estos animals, amb els quals no s'ha de permetre mai un tracte cruel o irrespectuós amb estos animals en captivitat.

Moltes gràcies.

La senyora presidenta:

Gracias, señor diputado.

Para turno en contra, tiene la palabra, por parte del Grupo Popular, el señor Tomás, por diez minutos.

El señor Tomás Puchol:

Gracias, señora presidenta.

Bien. Respecto a la 71, no parece adecuado suprimir de la definición de especie cinegética, la característica de poseer capacidades de defensa, ya que el atractivo para los cazadores deportivos reside en el lance, en el encuentro con la pieza de caza, que ha de tener unas mínimas habilidades de defensa. Ejemplo de ello ha sido el Calamón, especie reintroducida por la Conselleria de Territorio y Vivienda en estos últimos años, que había sido extinguida de su hábitat natural en las zonas húmedas por su nula capacidad de defensa, ya que ni huye ni se oculta, sino que, al contrario, se enfrenta con el cazador y su perro con nulas posibilidades de triunfo.

Respecto a la 72, las piezas de caza definidas en el artículo 14 y luego relacionada en el anexo I del proyecto de ley, vienen referidas solo a la caza deportiva. Así, en el párrafo 1, del artículo 14, habla de atractivo para los cazadores deportivos. En relación con ella, hay que examinar el artículo 2.1, que al definir el concepto de acción de cazar distingue entre piezas de caza, caza deportiva tradicional y otras especies de aves o mamíferos silvestres que no sean amenazas o protegidas, cuando sea necesario por razones técnicas de equilibrio, seguridad y gestión del medio natural, lo que se denomina caza por razones de gestión, control, científicas o educativas.

Por lo tanto, no se puede admitir la enmienda ya que a la edición propuesta le faltaría el objetivo de caza deportiva o tradicional, ya que en otras especies podrán ser objeto de caza por razones de gestión, control, científicas o educativas.

Respecto a la 74, como se ha expuesto en la contestación a la enmienda anterior, en caso de aceptarse esta enmienda de adición, no cabría la caza por razones de control, gestión, científicas o educativas.

Respecto a la 75, la concesión de la categoría de pieza de caza a los ejemplares de aves fringílicas no catalogadas y susceptibles de captura en vivo mediante modalidades de caza tradicional, es acorde a la dispuesto en la legislación básica estatal recogida en la Ley 4/89. Y conlleva una gran ventaja, consistente en que los practicantes de este método de caza deben obtener necesariamente la licencia de caza, siéndole requerida la consiguiente formación exigida en el presente proyecto de ley.

Respecto a la 76, proponemos la no estimación, ya que con la enmienda transaccional propuesta al artículo 13.1, ese informe técnico justificativo ya se requiere para los técnicos de caza por razones de control, gestión, científicas o educativas, no siendo necesario que figure en la redacción del artículo 15.2.

Respecto a la 146, la definición de plan técnico de ordenación cinegética que recoge el artículo 45 ya define que ordenará las intervenciones de uso, gestión y fomento en cada espacio, dando preferencia a las medidas de conservación y mejora de los hábitat. También se recoge, en los artículos 44 y 48, que las directrices de ordenación cinegética de la Comunidad Valenciana y las ór-

denes de vedas son instrumentos de ordenación superiores a los planes técnicos de ordenación cinegética.

Por último, tampoco procede admitir que los planes técnicos de ordenación cinegética sean sometidos a información pública, ya que las resoluciones que los aprueban no son disposiciones de carácter general.

Respecto a la 153, el concepto de revisión es un concepto técnico, y así las revisiones constituyen un objeto plan para el nuevo período. Dicho de otro modo, todo nuevo plan se sustenta del conocimiento del medio y de lo acaecido en el pasado. Es decir, se sustenta en el análisis de las desviaciones existentes entre lo constatado al finalizar el período del anterior plan con las previsiones al inicio, o sea, se sustenta en la revisión de lo ocurrido. En la práctica, una revisión puede ser mucho más compleja que la realización de un nuevo plan, cuando han existido grandes desviaciones respecto al objetivo. De hecho, han de analizar no solo más información, sino que... En fin, cabe decir que cuando han existido grandes desviaciones, de hecho, han de analizar no solo más información, sino información más compleja. O puede ser mucho más sencilla: el plan se ha cumplido y los coeficientes y metodología de cálculo han sido acertados. Técnicamente, el contenido de un plan técnico no se corresponde con el mismo guión del contenido de una revisión. Nada impide que pueda realizarse otro distinto. En los antecedentes del mismo, se refiere que las desviaciones han sido tan elevadas que procede la redacción de un nuevo plan.

Luego, respecto a la 154, no procede aceptar... proponemos no aceptar la enmienda ya que no todas las circunstancias extremas conducen a la merma de las poblaciones cinegéticas, ya que, por ejemplo, las especies de fauna suelen estar adaptadas a las inclemencias meteorológicas.

Luego, decir, en la 156, que lo propuesto se contempla al remitirse a la normativa sectorial.

Y luego, respecto a la 162, la idea principal de lo propuesto, que es preservar la naturalidad de las piezas objeto de caza y evitar el impacto por abuso de repoblaciones y sueltas, se considera regulado ya en el artículo 52.3. La enmienda, a su vez, propone concretar más en otros aspectos y, además, tiene un carácter marcadamente reglamentario.

Respeto a la 159, la enmienda propone añadir texto innecesario, ya que el título del artículo se refiere exclusivamente a palomares innecesarios.

Respecto a la 165, el texto del proyecto aporta claridad a la Ley de protección de animales de compañía. Y decir ya que vamos a proponer, abusando de la amabilidad, y en aras a la aproximación de posturas, unas transaccionales, concretamente, a la 167, que además coincide básicamente es igual a la presentada por el Partido Socialista; a la 151, que además afectaría a la adicional IV, y a la 155... (*Remors*) Y luego la 155, que es en su redacción básicamente igual a la 196 del Partido Socialista.

La senyora presidenta:

Muy bien. Muchas gracias.

Hagamos ese receso para deliberar estas enmiendas transaccionales propuestas.

(Se suspén la reunió durant uns minuts)

Ha llegado a la Mesa una enmienda transaccional. Señora secretaria, se la paso para que dé lectura a la misma.

La senyora secretària:

“La conselleria competent en matèria de caça atorgarà el títol de guarda jurat de caça a les persones que complisquen els requisits que s'establisquen reglamentàriament. En el cas de guardes particulars de camps, nomenats d'acord amb el que estableix la llei de seguretat privada, per a l'obtenció del títol de guarda jurat de caça s'exigirà coneixements en matèria de caça i fauna pròpia de la Comunitat Valenciana, així com coneixements en altres matèries requerides per al nomenament de guarda jurat de caça no exigides a l'interessat per a l'obtenció del títol de guarda particular de camp”.

La senyora presidenta:

Muchas gracias.

Vamos a votar la enmienda transaccional. ¿Votos a favor? ¿Por unanimidad? No. (*Remors*) Votos a favor, 13. ¿Votos en contra? ¿Abstenciones? 1. Queda aprobada esta enmienda.

Y ahora vamos a votar el resto de la agrupación (*remors*), del bloque IV, al artículo 14, de Esquerra Unida, que son las enmiendas –leo en un momentito– 71, 72, 73, 74, 75, 76, 146, 147, 148, 150, 151, 153, 154, 155, 156, 159, 162, 165 y 205, porque queda excluida la 167.

(*Remors*) Dígame.

El senyor Sanmartín Besalduch:

Senyora presidenta, aquí demanaríem una votació separada...

La senyora presidenta:

Molt bé. ¿De cuáles?

El senyor Sanmartín Besalduch:

De la 146, 150, 151, 154, 155, 156, 162 y 167. Aquestes conjuntament, i la resta per una altra part.

La senyora presidenta:

Molt bé.

¿Alguna otra consideración con respecto a esto? Dígame, señor Pérez Fenoll.

El senyor Pérez Fenoll:

Crec que he escoltat la 167 per part del Partit Socialista, pel portaveu. I la 167...

La senyora presidenta:

No. La 167 hay que sacarla. Tiene razón, hay que sacarla. (*Remors*) Dígame, señor Arnal.

El senyor Arnal i Ibáñez:

La 155 havíem quedat que dequeia?

El senyor Sanmartín Besalduch:

La 166 entra en un altre bloc, que després la retirarà, entra en el segon bloc nostre. (*Remors*)

La senyora presidenta:

Entonces, decae. Entonces, la agrupación que usted a propuesto a la Mesa es... la incluye en la 146, 150, 151, 154, 156 y 162.

El senyor Sanmartín Besalduch:

Correcte.

La senyora presidenta:

De acuerdo. Vamos a votar este grupo de enmiendas. ¿Votos a favor? 6. ¿Votos en contra? 8. Por lo tanto, decae esta agrupación de enmiendas.

Vamos a votar ahora el resto de enmiendas que queden en esta agrupación. ¿Votos a favor? 1. ¿Votos en contra? 13. Por lo tanto, quedan rechazadas.

Y ahora vamos a votar, como ya no queda ninguna enmienda más por debatir, el artículo 14. Si no hay ningún inconveniente, ¿votos a favor del artículo 14? 8. ¿Votos en contra? 6. Por lo tanto, queda aprobado el artículo 14.

Ahora vamos a continuar... El artículo 15, que ya se han debatido las enmiendas. ¿Votos a favor del artículo 15? 8. ¿votos en contra? 1. ¿Abstenciones? 5. Por lo tanto, queda aprobado el artículo 15.

Ahora los artículos 16, 17 y 18, que no tienen enmiendas presentadas. Si no hay ningún inconveniente, ¿los votamos todos a una? De acuerdo. ¿Votos a favor de los tres? 8. ¿Votos en contra? ¿Abstenciones? 6. Por lo tanto, quedan aprobados los artículos 16, 17 y 18.

El artículo 19, que ya ha sido debatida la enmienda que tenía. Vamos a votarlo. ¿Votos a favor del artículo 19? 8. ¿Votos en contra? 6. Por lo tanto, queda aprobado el artículo 19.

Del artículo 20 ya ha sido debatida la enmienda del Grupo Popular. Vamos a votarlo. ¿Votos a favor del artículo 20? 8. ¿Votos en contra? 6. Por lo tanto, queda aprobado el artículo 20. (*S'interromp la gravació*)

Disculpen, la presidencia se ha confundido. Al artículo 20 hay una agrupación de enmiendas. Son un total de 18 presentadas por el grupo L'Entesa, un total de 18 enmiendas que han quedado agrupadas. Voy a dar lectura a las mismas. Por lo tanto, rectifico, queda anulada la votación. Incluye la enmienda número 81, 82, 84, 85, 86, 88, 90, 91, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101 y 102. Un total de 18. Para su defensa, tiene la palabra el señor Carles Arnal, por un total de 9 minutos.

El senyor Arnal i Ibáñez:

Gràcies.

En este bloc tenim un tema en el qual nosaltres anem a plantejar esmenes, que fa relació als tancaments cinètics. En principi, nosaltres ens oposem a la legalització d'aquest tipus de tancaments i ho fem perquè pensem que de manera inevitable aquesta mena d'instal·lacions van a implicar una sèrie d'impactes negatius molt importants que no pensem que puguen quedar contrapesats per uns beneficis socials de major valor o de major rang. Al contrari, si posem en una balança els beneficis que poden aportar només a uns pocs individus, a unes poques persones, i els perjudicis generalitzats de tipus social i ambiental que originen trobem que no poden ser defensats de cap manera aquest tipus de tancaments cinètics.

D'entrada, el bastiment d'estos tancaments suposa l'eliminació de coberta vegetal en una quantitat major o menor però moltes voltes importants donada la longitud dels tancats, l'increment del risc erosiu, la degradació ambiental d'una extensa àrea que moltes voltes suporta una gran quantitat d'animals tancats, l'especialització innecessària i evitable del medi natural forestal.

Amb freqüència, totes aquestes coses es veuen agreujades i multiplicades per la forma concreta com se fan les obres implicades, els camins d'accés que necessiten, i disposem ja de nombrosos exemples en aquest sentit, en diferents comarques valencianes, que han originat ja nombroses denúncies.

En segon lloc, el tancament dificulta el pas de la fauna i també de les persones que vullguen fer un ús alternatiu i perfectament legítim i respectuós del bosc i la muntanya, com és el turisme rural, l'excursionisme, el gaudi ordenat de la natura, etcètera, activitats que queden molt restringides per aquestes instal·lacions i que han estat origen de conflictes en diferents casos.

En tercer lloc, en cas d'incendi forestal aquestes instal·lacions es convertixen en trampes mortals per a gran part de la fauna i dificulten les tasques d'accés i de lluita contra els focs per part de les brigades i dels equips antiincendi, incrementant a més el perill d'accidents.

I, finalment, el que és la realització pràctica d'estos tancaments en la realitat, quan s'executen, deixen molt a desitjar respecte a les normes establertes i és freqüent la interrupció de camins, vies pecuàries i altres incompliments de la normativa existent, sense que açò es corregisca moltes voltes donades les dificultats o la insuficiència de la funció inspectora i sancionadora per part de l'administració. Hi ha constància d'abundants casos de denúncies persistents i acumulades per diferents tancats irregulars o il·legals que persisteixen durant molt de temps i no es corregixen.

En definitiva, no trobem raons socials que puguen justificar la necessitat d'aquestes instal·lacions i pensem que els múltiples inconvenients, d'anys i riscos que provoquen, pensem que no estan justificats per uns hipotètics beneficis que no són comparables. Per això demanem la supressió d'aquest article 22.

En tot cas, i considerant les dificultats perquè el PP accepta esta esmena que acabem de plantejar, donats els múltiples interessos que molts membres destacats del seu partit i personalitats pròximes tenen en aquesta classe d'instal·lacions, hem proposat una sèrie d'esmenes concretes per intentar, almenys, corregir o pal·liar els efectes més nocius d'aquestes instal·lacions.

Així, remarquem que almenys tots els tancaments han de preveure mecanismes per evitar, en cas d'incendi, que puguen convertir-se en una trampa per a la fauna.

Proposem eliminar les excepcions a la norma general en el sentit que no puguen autoritzar-se tancaments que tinguen com a finalitat impedir el trànsit d'espècies cinegètiques de caça menor.

En tot cas, pensem que cal incrementar la superfície mínima dels tancaments que preveu l'articulat del projecte de llei, en particular en el cas dels de caça major, que pensem que ha de ser una superfície major per a evitar problemes relacionats amb tindre un espai excessivament reduït per a este tipus d'animals. I pensem que cal exigir un informe favorable de la conselleria competent en matèria de medi ambient abans d'autoritzar qualsevol mena de tancament.

En aquest bloc hem inclòs també esmenes a les condicions que han de complir els vedats cinegètics i les zones de caça controlada. En alguns casos s'amplien les superfícies mínimes perquè plantegem que les proposades pel pro-

jecte són clarament insuficients i, en altres s'aclarix com es computen els enclavaments. Al mateix temps, se vol preservar –sempre la idea és esta– el dret dels propietaris dels enclavaments per tal d'excloure's dels seus terrenys, si no és que explícitament demanen el contrari.

En relació amb les actuacions que poden motivar la suspensió d'aprofitaments cinegètics, hem presentat una sèrie d'esmenes que milloren l'articulat ampliant uns quants supòsits. Les zones de caça que amb el pas del temps hagen adquirit un elevat valor ecològic, cosa que és possible perquè la vegetació té la seua dinàmica, l'ecosistema, aleshores en este cas s'ha de suspendre l'aprofitament cinegètic i declarar-se reserves de caça.

També s'ha de suspendre l'aprofitament cinegètic en aquells vedats de caça que incomplisquen el seu pla cinegètic en vigor, així com en aquells vedats amb tancaments no autoritzats i en aquells vedats on s'hagen capturat, mort o enverinat animals d'espècies protegides.

Hem presentat tres esmenes, com dia abans, per a ampliar les superfícies mínimes dels vedats de caça i, especialment en el cas de les aus aquàtiques la superfície mínima que planteja el projecte de llei és exageradament menuda i, per descomptat, contradiu altres normatives.

Un parell d'esmenes, la 100 i la 101, proposen que les interrupcions físiques dels vedats s'han de considerar com a tals, com a interrupcions a l'hora del seu amidament i l'establiment de la superfície del vedat.

I una altra esmena, la 102, establix que s'excloa del còmput de la superfície dels vedats, els enclavaments agrícoles i zones de seguretat que hagen quedat englobats. Estes superfícies, si no és que el propietari expressament diga que vol que estiguen incloses, s'han de quedar excloses i no s'han de computar amb la superfície a l'hora de calcular la superfície mínima del vedat.

Gràcies.

La senyora presidenta:

Gracias, señor diputado.

Turno en contra de esta agrupación de enmiendas. Para su defensa, tiene la palabra el señor Tomás.

El senyor Tomás Puchol:

Muchas gracias, señora presidenta.

Bueno, decir que en cuanto al 81, el registro no pretende recoger los espacios cinegéticos con sus zonas de seguridad, sino aquellos con constancia de las vías pecuarias y caminos de dominio público que los atraviesan o con los que colinden, de manera que sus titulares impulsores de su inscripción no puedan alegar posteriormente desconocimiento de la existencia de esas vías o caminos.

Por otro lado, las microreservas o senderos homologados no son zonas de seguridad, por lo que aunque estas se reflejen en el registro, aquellas no aparecerían en el mismo.

Respecto al 84, decir que el Código Civil establece que los propietarios de los terrenos puedan cercar o vallar terrenos. Ante esta realidad, el presente proyecto de ley lo que viene a regular es la manera más racional posible, de modo que se produzca el mínimo impacto de esos cerramientos. La ley no puede prohibirlos sino únicamente establecer sus condiciones para que se dé la actividad cinegética en su interior y las condiciones de la misma valla. Así se ha elevado de manera sustancial la superficie del coto para la que se pueda autorizar la actividad cinegética en su interior una vez cercado, hasta 1.000 hectáreas.

Respecto a la 90, decir que la mejor medida posible para tal fin ya ha sido adoptada incrementando la superficie mínima a vallar mediante cerramiento cinegético respecto a las disposiciones vigentes.

El 88, con el presente proyecto se duplica la superficie mínima exigible en la actualidad para autorizar un cerramiento cinegético, que pasa de 500 a 1.000 hectáreas.

Respecto al 86, la excepción reseñada en la ley se encuentra totalmente justificada ya que tanto los cerrados de aclimatación de caza menor como los de adiestramiento de perros podencos no perjudican en absoluto a la fauna. Téngase en cuenta, asimismo, que ambos tendrán superficie limitada, que por su propio destino no interesa que sean de gran extensión para poder dominar a los animales.

Respecto al 91, decir que ya está previsto en los artículos 58.12, 58.2.3 y 60.3.

Respecto al 93, ya está previsto en el artículo 23b). Asimismo, el proyecto de ley de caza regula en su artículo 40 los refugios de fauna. Las reservas de fauna, por su parte, se rigen por el Decreto 32/2004, de 27 de febrero, del Consell de la Generalitat Valenciana, por el que se crea y regula el Catálogo Valenciano de Especies de Fauna Amenazada y se establecen categorías y normas para su protección. Estas reservas en muchos casos pueden ser compatibles con la actividad cinegética, por ejemplo, zonas de protección de insectos.

Respecto a la 94, esa conducta ilegal ya está recogida en el artículo 58.2.2, lo que puede conllevar la suspensión o anulación de la actividad cinegética, de acuerdo con lo dispuesto en el artículo 60.3.

Respecto a la 95, el artículo 58.1.2, y el 58.2.3, en relación con el artículo 63 ya contemplan esa posibilidad.

Respecto al 98, 250 áreas es una superficie que permite una perfecta gestión de un coto de caza menor, como así han recogido el resto de leyes estatales y de otras comunidades autónomas.

Respecto al 99, en el proyecto de ley valenciano se ha duplicado la superficie exigida para la constitución de un coto de acuáticas, siendo de 50 hectáreas, mientras que en el resto del Estado solo se requieren 25 hectáreas.

La 102, las zonas agrícolas son excelentes terrenos para la práctica cinegética. Por otro lado, las zonas de seguridad de las que se posee disponibilidad no presentan impedimento alguno para computar a los efectos del artículo 24. Téngase en cuenta que en estas zonas de seguridad no se puede practicar la caza con armas, pero sí otras como la modalidad con perros, por lo que sería parte integral del coto.

Respecto a la 101, se ha detectado un error en la enmienda ya que en realidad parece del artículo 28.

El espíritu de este proyecto de ley es el favorecer la gestión cinegética en la mayor parte del territorio posible. Así se considera que es mejor para la conservación la gestión y planificación de los terrenos que su dejación sin actuación alguna en ellos, máximo cuando están enclavados en cotos de caza y sus propietarios no se manifiestan expresamente.

El 82 se considera objeto de un posterior desarrollo reglamentario. Y respecto al 96, el proyecto de ley es más estricto al recoger al artículo 58.1.14, el incumplimiento de los titulares de los acotados de caza, cazadores, etcétera, de la obligación de comunicar la presencia de cebos envenenados y animales afectados por estos como infracción muy grave, que de acuerdo al artículo 60.3 puede llevar aparejada la suspensión o anulación de la actividad cinegética sin distinguir además entre especies protegidas o no.

Respecto al 100, ya que la existencia de esas infraestructuras o lugares no implican fraccionamiento de la uni-

dad de gestión a efectos cinegéticos, independientemente de que algunas tengan la consideración de zonas de seguridad. En otro caso no podrían constituirse cotos ni gestionar la caza en gran parte del territorio.

Respecto al 97, estamos al caso anterior. Y luego, decir respecto al número 124, 2.a, que 500 hectáreas permiten una gestión ordenada de la caza mayor en un espacio cinegético.

Y, luego, decir que en ningún caso esa parrafada de intereses de miembros de mi partido y todo eso, yo creo que está de sobra. Si tiene algo que decir, dígalo donde lo tenga que decir, pero acusaciones o mensajes subliminales al respecto, yo creo que están demás. Esto es mucho más serio, es una Ley de caza que afecta a un colectivo importante. Y entendemos que viciar con afirmaciones semejantes lo que es este debate pues no ha lugar.

La senyora presidenta:

Muchas gracias, señor diputado.

Ahora sí, debatidas las enmiendas al artículo 20 vamos a votar esta agrupación de enmiendas.

El senyor Sanmartín Besalduch:

Por separado la 82, 85, 90, 94 y 95.

La senyora presidenta:

¿Alguna apreciación más a la mesa con respecto a las votaciones? Pues vamos a pasar ya a la votación de este grupo que ha propuesto el señor diputado. La 82, 85, 90, 94 y 95. ¿Votos a favor? 4. ¿Votos en contra? 8. Por lo tanto, quedan rechazadas estas enmiendas.

El resto de la agrupación presentada por l'Entesa, vamos a votarlas. ¿Votos a favor? 1. ¿Votos en contra? 11. Por lo tanto, quedan rechazadas las enmiendas.

Vamos a votar el artículo 20. ¿Votos a favor del artículo 20? 8. ¿Votos en contra? 4. Por lo tanto, queda aprobado el artículo 20.

El artículo 21 ya se ha debatido la enmienda que tenía. ¿Votos a favor del artículo 21? 8. ¿Votos en contra? ¿Abstenciones? 4. Por lo tanto, queda aprobado el artículo 21.

Al artículo 22 ya han sido debatidas todas las enmiendas por parte de los grupos en las diferentes agrupaciones. Vamos a votar el artículo 22. ¿Votos a favor? 8. ¿Votos en contra? 1. ¿Abstenciones? 3. Por lo tanto, queda aprobado el artículo 22 de la ley.

El artículo 23 ídem del anterior. Vamos a votarlo. ¿Votos a favor? 8. ¿Votos en contra? 1. ¿Abstenciones? 3. Por lo tanto, queda aprobado el artículo 23 de la ley.

El artículo 24. ¿Votos a favor del artículo 24? 8. ¿Votos en contra? 1. ¿Abstenciones? 3. Por lo tanto, queda aprobado el artículo 24 de la ley.

Artículo 25. ¿Votos a favor? 8. ¿Votos en contra? 1. ¿Abstenciones? 3. Por lo tanto, queda aprobado el artículo 25 de la ley.

El artículo 26 no tiene enmiendas presentadas. ¿Votos a favor del artículo 26? 8. ¿Votos en contra? ¿Abstenciones? 4. Por lo tanto, queda aprobado el artículo 26.

Al artículo 27 de la ley. ¿Votos a favor? 8. ¿Votos en contra? ¿Abstenciones? 4. Por lo tanto, queda aprobado el artículo 27 de la ley.

Vamos a votar ahora el artículo 28. ¿Votos a favor? 8. ¿Votos en contra? ¿Abstenciones? 4. Por lo tanto, queda aprobado el artículo 28.

Ahora vamos a votar el artículo 29, que no tiene enmiendas presentadas. ¿Votos a favor del artículo 29? 8. ¿Votos en contra? ¿Abstenciones? 4. Por lo tanto, queda aprobado el artículo 29.

El artículo 30... No, no vamos a votar el artículo 30, porque hay una enmienda transaccional que debe dar lectura, por favor, la señora secretaria, que es la enmienda número 142. (Remors) Entonces, saltamos la votación de este artículo y continuamos con el artículo 31... (remors) Sí, sí, se puede porque han llegado a un acuerdo.

Tiene usted la palabra, señor Pérez Fenoll.

El senyor Pérez Fenoll:

Señora presidenta, yo entiendo que podemos debatir las enmiendas siguientes, que corresponden al artículo 31 sin haber votado el artículo 30. Porque hay una enmienda en este bloque que queremos enmendar y la inclusión del texto que queremos enmendar lo queremos incorporar, y creo que además todos los grupos estamos de acuerdo, en el artículo 30. Con lo cual no votemos ahora el artículo 30 y se puede votar después, una vez debatido ese bloque.

La senyora presidenta:

Muy bien, si hay unanimidad a efectos procesales después va a salir aprobado de la misma manera.

Así que vamos a debatir las enmiendas 110, 126, presentadas por Esquerra Unida, 127, 128, 129, 131, 134, 135, 136, 139, 140, 141, 142, 143, 144 y 145. Son un total de 16 enmiendas. Y tiene la palabra para su defensa el señor portavoz de l'Entesa, señor Carles Arnal, por ocho minutos.

El senyor Arnal i Ibáñez:

Molt bé. Gràcies.

En este bloc d'esmenes ens trobem unes al principi, que són la 126, 27, 28, 29, 32, 34, 36, 39, totes elles referides a les zones de seguretat en relació a ampliar els conceptes del que ha d'incloure's en zones de seguretat o ampliar les distàncies en alguns casos que resultaven, des del nostre punt de vista insuficients. Així plantegem que s'amplie la distància de seguretat fins 250 metres des de les últimes edificacions de nuclis habitats i que s'amplie a 200 en el cas de vivendes aïllades, indústries, granges, explotacions agrícoles, parcs públics, etcètera. Així com també 200 metres en el cas de les carreteres, camins, vies de tren, canals navegables.

En tots estos casos demanem que s'incrementen les distàncies previstes en el projecte de llei que en alguns casos resulten, des del nostre punt de vista, tremendament insuficients i que no prevenen d'allò que han de previndre, que és el perill associat a la pràctica en armes de la caça. Per tant, són distàncies les que la llei parla on pot arribar perfectíssimament les municions, els dispars, fets amb estes armes. I, per tant, considerem que són clarament insuficients i que poden generar accidents que s'han d'evitar.

També incloem, dintre del supòsit de zones de seguretat, alguns casos oblidats pel projecte de llei i que haurien de considerar-se, com són: senders senyalitzats, zones recreatives i d'acampada en medi forestal, llocs on es troben ramats pasturant o en trànsit i qualsevol lloc o indret on hi hagen persones alienes a casa pel motiu que siga.

Considerem que en aquest tema el que és prioritari és garantir la seguretat de les persones i els seus bens per damunt de qualsevol altra consideració o principi. S'ha de considerar que en el medi rural, on generalment es desenvolupa la pràctica de la caça, està travessat per camins i altres vies d'accés, presenten (*inintel·ligible*) d'activitats humanes de tipus agrícola, ramader, d'altres tipus. I que poden haver persones que estiguen realitzant activitats o senzillament passant per allí. I, evidentment, s'ha d'intentar comptabilitzar tots els usos humans que poden concórrer en este medi rural, però des de la perspectiva que aquelles activitats que més risc, que més perill generen, siguen les que més estrictament es consideren. Per això estes esmenes l'únic que pretenen, l'únic que volen és reforçar la seguretat i la protecció de les persones i els seus bens per damunt de tot.

Un altre conjunt d'esmenes s'ocupen dels refugis de fauna. Un tema important per a nosaltres, perquè pensem que cal salvaguardar de l'activitat cinegètica alguns paratges pels seus valors ecològics, tant faunístics, com florístics i de tota mena. Però també per permetre la regeneració i expansió natural de les espècies cinegètiques, sense les quals no tindria sentit l'exercici de la caça, i que no s'han de sotmetre a una pressió tan gran que dificulte la seua recuperació demogràfica.

Per això plantegem que els enclavaments dintre d'una zona de caça controlada siguen, en principi, declarats refugis de fauna, tret de què hi haja una sol·licitud expressa manifestada en sentit contrari d'una manera clara, per escrit, del propietari. I els responsables dels vedats hauran de senyalitzar adequadament, com a refugi de fauna, aquests enclavaments on el propietari no vulga permetre eixe ús cinegètic.

I també proposem que en tots els terrenys cinegètics hi haja una porció de terreny que es considere refugi. Esta és l'esmena 142 en la qual s'ha parlat d'una transacció i que, per tant, podem estar d'acord en ella, donat que es respecta la idea general, que és que una part almenys d'este terreny es preserve com a refugi.

També plantegem que deuriem de ser refugis de fauna els espais naturals protegits, bé es tracte de parcs i paratges naturals, com les zones Zepa especialment, zones d'especial protecció per les aus o les zones LIC, llocs d'interès comunitari en la xarxa Natura 2000. En relació al mateix tema, en una esmena en concret, proposem, i amb esta mateixa significació, en l'esmena 110, que es prohibesca la caça als espais naturals protegits. Entenem que no tot el medi natural ha de considerar-se automàticament, susceptible de permetre l'activitat cinegètica, i que en els espais naturals de manera general la regulació haurà de ser molt més estricta i en principi la caça no hauria d'estar permesa.

La prioritat en estos espais protegits ha de ser la protecció de la natura, la conservació de les espècies i la minimització dels impactes naturals. I s'ha de garantir el gaudi ordenat i respectuós de la natura per part de les persones no caçadores que puguem emprar formes alternatives de passeig, senderisme, ús de bicicleta, cavalls, activitats que poden veure's en perill davant d'una pràctica cinegètica amb armes.

Això no impedeix que en una part d'estos paratges, de manera estricta i ben regulada es pugui establir la caça de determinades espècies com a casos, però sempre com a casos especials, tractant-se d'excepcions a una norma més general. Cal recordar al respecte que recentment s'ha prohibit la caça en els parcs nacionals per part de l'Estat.

Moltes gràcies.

La senyora presidenta:

Gracias, señor diputado.
Turno en contra. Tiene la palabra el señor Tomás.

El señor Tomás Puchol:

Gracias, señora presidenta.

Decir que respecto a la 110 iría contra el espíritu de este proyecto de ley, que es la práctica ordenada de una actividad que participe en la conservación del medio ambiente. Asimismo, supondría la prohibición de la caza en más del 25% del territorio, lo que crearía una corriente de opinión entre los habitantes del medio rural de oposición a la red Natura 2000 y a cualquier tipo de figura de protección de estos espacios naturales. Por otro lado, la directiva d'Habitat no prevé la prohibición propuesta.

Respecto a la 126, el concepto de zona de seguridad atañe a un espacio en función de sus características permanentes y nos establece una zona de seguridad en función de su uso temporal.

Respecto a la 128, el considerar el dominio público hidráulico como una zona de seguridad no es acertado, ya que esta última pretende evitar los daños a las personas y bienes. Así, son zonas de seguridad núcleos urbanos o lugares donde se concentran personas, industrias, granjas, etcétera. Incluso el dominio público marítimo terrestre es un lugar que presenta una gran concentración de personal por el atractivo de las playas. Pero el dominio público hidráulico se declara como una zona de prevención y evitación de daños por avenidas. Es más, en estas zonas se prohíbe la construcción de instalaciones en lugares que concentren personas, lo que hace difícil la ocasión de daños por la caza.

Luego, la 129, 131, 134, 135 y 136, todas proponen un incremento de los límites de las zonas de seguridad. Y en eso hay normativa al respecto. Y es cierto que elevado número de infracciones en este sentido genera inseguridad a quienes transitan por tales zonas. Pero tal clima de inseguridad proviene de las infracciones y no de los límites establecidos en la Ley de caza de 1970 y su reglamento. Debido a la necesidad de incrementar la sensación de seguridad a los usuarios de tales zonas se les incrementa en el apoyo los límites establecidos en la ley vigente, siendo muy exagerado ampliar la protección a los niveles propuestos.

Luego decir, respecto a la 139, que la prohibición del empleo de armas, así como la tenencia de armas cargadas se prohíbe de manera tajante, no siendo necesario prohibir cruzarlas con el arma descargada.

Y, luego, respecto, a la 140, los refugios de fauna no son espacios naturales protegidos, por lo que en muchos casos su vocación es temporal para la protección de especies amenazadas.

Luego, en fin, propondríamos, pues, lo que es esta propuesta ya la transaccional, que ahora... en fin... pediríamos un receso y la pasaríamos a su debate. Muchas gracias.

La senyora presidenta:

De acuerdo, pues vamos a suspender la comisión.

(Se suspén la reunió durant uns minuts)

Muchas gracias. De acuerdo.

El señor Sanmartin Besalduch:

Se situa en la 142, que és la transaccional. Demanaríem el vot separat per a la 139 i 140. La resta totes juntes.

La senyora presidenta:

Muy bien. Pues, si no les importa, al haberse llegado a esta enmienda transaccional, como el señor secretario no está, voy a leerla un momento.

Dice así: "Añadir un nuevo punto: els vedats esportius de caça menor i els vedats comercials hauran de comptar obligatòriament amb una zona de reserva amb la finalitat respectivament de dotar a les peces de caça de major possibilitat de fugida o defensa davant de l'acció de la caça, de possibilitar (*inintel·ligible*) les poblacions naturals existents en el mateix. Les dites zones de reserva s'establiran en els corresponents plans tècnics d'ordenació cinegètics". Firmada por todos los grupos.

Vamos a iniciar la votación de esta enmienda. ¿Votos a favor? Por unanimidad queda aprobada la enmienda 142.

Ahora vamos a hacer una votación de la agrupación 139 y 140, tal y como lo han solicitado. ¿Votos a favor de la 139 y 140? 3. ¿Votos en contra? 8. Por lo tanto, quedan rechazadas estas enmiendas.

Vamos a proceder a la votación del resto de la agrupación. ¿Votos a favor? 1. ¿Votos en contra? 10. Por lo tanto, quedan rechazadas el resto de las enmiendas de esta agrupación.

Ahora vamos a votar el artículo 30. ¿Votos a favor del artículo 30? 8. ¿Votos en contra? Estamos votando el artículo 30. ¿En contra? 3. Perdón, ninguno. ¿Abstenciones? 3. De acuerdo. Por lo tanto, queda aprobado el artículo 30 con la incorporación de la enmienda 142.

Y ahora, entonces, la transaccional que se ha votado ahora mismo a la enmienda 142.

Y ahora vamos a votar el artículo 31, con las enmiendas debatidas. ¿Votos a favor del artículo 31? 8. ¿Votos en contra? 3. Por lo tanto, queda aprobado el artículo 31.

Ahora vamos a pasar al artículo 32. Votaciones al artículo 32. ¿Votos a favor? 8. ¿Votos en contra? 1. ¿Abstenciones? 2. Por lo tanto, queda aprobado el artículo 32 de la ley.

Al artículo 33 de la ley no hay ninguna enmienda presentada. Por lo tanto, ¿votos a favor? 8. ¿Votos en contra? ¿Abstenciones? 3. Por lo tanto, queda aprobado el artículo 33.

El artículo 34 tenía una enmienda de Esquerra Unida, que ya ha sido debatida. Vamos a votar el artículo 34. ¿Votos a favor? 8. ¿Votos en contra? 1. ¿Abstenciones? 2. Por lo tanto, queda aprobado el artículo 34.

Al artículo 35 de la ley, vamos a votarlo. ¿Votos a favor? 8. ¿Votos en contra? 1. ¿Abstenciones? 2. Por lo tanto, queda aprobado el artículo 35.

El artículo 36 de la ley. ¿Votos a favor del artículo 36? 8. ¿Votos en contra? 3. Por lo tanto, queda aprobado el artículo 36.

Vamos a votar el artículo 37. ¿Votos a favor del artículo 37? 8. ¿Votos en contra? 3. Por lo tanto, queda aprobado el artículo 37.

El artículo 38 de la ley. ¿Votos a favor del artículo 38? 8. ¿Votos en contra? 1. ¿Abstenciones? 2. Por lo tanto, queda aprobado el artículo 38.

Artículo 39. ¿Votos a favor del artículo 39? 8. ¿Votos en contra? 3. ¿Abstenciones? Ninguna. Por lo tanto, queda aprobado el artículo 39.

Al artículo 40 de la ley ya se han debatido las enmiendas. Por lo tanto, vamos a votarlo. ¿Votos a favor del artículo 40? 8. ¿Votos en contra? 1. ¿Abstenciones? 2. Por lo tanto, queda aprobado el artículo 40 de la ley.

Al artículo 41, ya está debatida la enmienda que tenía presentada. ¿Votos a favor del artículo 41? 8. ¿Votos en contra? 1. ¿Abstenciones? 2. Por lo tanto, queda aprobado el artículo 41.

A los artículos 42, 43 y 44 de la ley no hay enmiendas presentadas. Si les parece a todos ustedes, las votamos a una. ¿Votos a favor? 8. ¿Votos en contra? 0. ¿Abstenciones? 3. Por lo tanto, quedan aprobados los artículos 42, 43 y 44.

Al artículo 45 ya han sido debatidas las enmiendas. ¿Votos a favor del artículo 45? 8. ¿Votos en contra? 1. ¿Abstenciones? 2. Por lo tanto, queda aprobado el artículo 45.

El artículo 46 de la ley tiene una agrupación de enmiendas, presentadas por el Grupo Parlamentario Socialista, que son las siguientes: la 149, 152, 158, 160, 166, 168, 169, 170, 184, 192, 196. Un total de 11. Y para su defensa, tiene la palabra la señora...

El senyor Sanmartin Besalduch:

(*Parla sense micròfon*) ...havia una transaccional del Partit Popular.

La senyora presidenta:

¡Ah! gracias, señor diputado.

Bueno, para su defensa, tiene la palabra la señora Segarra... por cinco minutos.

La senyora Segarra Sales:

En este bloc d'esmenes, i dins de la serietat que mereix la llei de la caça, no oblidem que es tracta de preservar i conservar la natura en tota la seua biodiversitat, és imprescindible la professionalització, és a dir, professionalitzar-la.

La memòria i el pla anual de gestió subscrit per tècnics competents afavoreix les garanties per aconseguir i obtenir la correcta gestió, com ha de ser tractada la fauna. Esta mesura no quedaria plenament satisfeta si l'administració no exercira la tutela última i no realitzara la revisió dels plans anuals presentats. No es pot consentir que en un futur passe el que està ocorrent en estos moments, i és que els plans tècnics de caça no es resolen per part del Consell i hi ha centenars de vedats per tot arreu del País Valencià que estan per resoldre.

Esta situació té el perill que es continue si no s'admet o s'aprova l'esmena del Grup Socialista que en este sentit hem presentat. És a dir, no es pot admetre que si en sis mesos de presentar el pla anual no està aprovat, aleshores s'entén aprovat, ja que dóna peu que el Consell seguisca actuant amb eixa deixadesa que està actuant hui en dia; el que passa és que ara ha canviat en el tema de l'esmena que hem presentat abans.

L'obligació de l'administració és resoldre de forma expressa, sempre, ja que es posa en joc un patrimoni que és de totes i tots. Però m'alegra que s'haja presentat abans la disposició d'admetre o de canviar este articulat.

La figura de guarda jurat, que també s'ha presentat per part del Partit Popular, ara es canvia també. Nosaltres hem arribat a l'acord amb vosaltres. Ens pareix bé perquè s'ha de recordar que va ser desenvolupada pel reglament del govern socialista, i era una figura que ajudava a garantir el

control de la gestió, mitjançant la professionalitat exercida pels agents auxiliars de l'autoritat.

Però novament... en este moment també hi ha una (*ininteligible*) d'estes funcions. El Consell quasi no ha fet ús d'esta figura. I plantejar la reactivació d'esta figura no és positiu si no va acompanyat pels coneixements de la realitat cinegètica de la Comunitat Valenciana. Per això presentàvem esta esmena. Però, com he dit abans, hem arribat també a un acord amb el Grup Popular.

Si volem que estos coneixements formen a bons professionals i que garantisquen el control de la gestió, s'ha d'exigir i no ha de dir, com ho diu en l'articulat, només es podrà exigir com plantejava aleshores el Consell. És a dir, no podem jugar amb les formes verbals, perquè sempre creen les ambigüitats i les arbitrietats.

I la importància de les granges cinegètiques, en este grup d'esmenes, i els colomers industrials, dins de les activitats que generen este sector, radica que van a alliberar-se al medi natural animals, i estos necessiten de les garanties sanitàries necessàries.

Un fet important, que ha oblidat novament el Consell, és que les granges cinegètiques, com colomers industrials, seguisquen un programa preventiu i de vigilància sanitària, prescrit per facultatius competents. És a dir, un professional amb totes les garanties. Per això hem presentat estes esmenes d'addició.

Una llei, a més d'evitar indefinicions, ha de ser eficaç i contundent en el seu compliment, facilitant els mecanismes necessaris. L'obligació dels poders públics és identificar als responsables de les infraccions i que estos assumisquen les seues responsabilitats. Ometre esta obligació és un acte preocupant. I al classificar una infracció, esta ha d'estar d'acord amb la gravetat en què s'atempta contra la conservació de la natura. Este és el sentit que el Grup Socialista vol reflectir en les seues esmenes d'addició en l'article 58. És un acte d'irresponsabilitat per a nosaltres el que este projecte de llei de caça, en el segle XXI, no es classifique com a molt greu l'utilització d'esquers, bé, és a dir, el que diem nosaltres *cebos* enverinats, ja que en la seua redacció jo entenc que el Consell classifica com a molt greu la no comunicació de la presència dels esquers enverinats o animals afectats per estos, però no del seu ús. Aquest fet és molt greu perquè, segons el codi penal, utilitzar estos esquers enverinats està penat amb càrrec.

Una altra addició a este article és la caça amb ceps, ja que és un mètode prohibit des de fa moltíssim temps amb convenis internacionals. L'addició de les espècies amenaçades com a infracció molt greu es deu que estes espècies també estan protegides per convenis internacionals. El mateix Consell va aprovar el Catàleg Valencià de Fauna Amenaçada. Per tant, estes infraccions pensem també que han d'estar introduïdes com a infraccions molt greus. I també la caça d'espècies no cinegètiques que hagen sigut declarades protegides mereixen una protecció eficaç, introduint esta infracció com a greu.

I, per últim, en este bloc d'esmenes... en este bloc, la redacció dóna per l'article referent a les multes coercitives. És erroni, al nostre entendre, ja que la redundància utilitzada porta i canvia el sentit d'este article.

Res més.

La senyora presidenta:

Gracias, senyora diputada.

Para turno en contra, el señor Pérez Fenoll, del Grupo Popular. Tiene la palabra por cinco minutos.

El senyor Pérez Fenoll:

Gràcies, senyora presidenta.

En primer lloc, dir que sobretot el tema en què utilitza la paraula la companyera de comissió del Grup Socialista, en el tema de guardes jurats, crec que hem arribat a un acord, en el qual no cal que jo li conteste.

També, sobre el tema de la notificació de les resolucions dels plans tècnics, ahí li he oferit abans una oferta d'esmena transaccional que no ha sigut acceptada. Nosaltres pensem que el termini màxim que s'ha de notificar la resolució aprovatòria de la memòria i el pla anual de gestió previst a l'article 46 és de sis mesos, però que, ja que l'usuari ha fet la feina, ha fet els seus deures, el silenci tindria efecte estimatori positiu. Cosa que vostès no estan d'acord, per la qual cosa anem a rebutjar-li eixa esmena 152.

En l'esmena en la qual proposa, a l'article 50, el tema de les granges cinegètiques, dir-li que estes granges cinegètiques estan considerades com a explotacions ramaderes, aleshores tenen totes les cures i les verificacions que tenen les explotacions ramaderes. Igual que passa en els colomers industrials, que són instal·lacions ramaderes, i per la qual cosa ja es diu en el punt 1 de l'article 51 que estan sotmeses a idèntiques condicions i controls que les granges cinegètiques; i si estes estan controlades com explotacions ramaderes, tots, en els dos casos, estan controlats com a explotacions ramaderes.

Quan a l'esmena que proposen vostès, suprimir la responsabilitat solidària d'un grup de caçadors quan no s'identifique el responsable, no anem a acceptar-li-la, ja que és possible que en un lloc de caça d'aus aquàtiques hi haja fins a sis caçadors i un d'ells puga disparar sobre una espècie protegida. La resta poden molt bé no saber qui ha segut l'autor i no podran identificar-lo. En trànsit, quan el titular del vehicle no identifica el conductor que és sancionat, és al titular del vehicle a qui se li sanciona, però quan n'hi han sis caçadors i dels sis caçadors, cinc d'ells s'amaguen i no identifiquen el responsable, sí que entenem que, ja que estan allí junts, siguen responsables col·lectivament del possible dispar sobre una espècie protegida, i aixina, encara que no s'identifique el causant directe, sí que n'hi haja una sanció per a uns caçadors que han fet una cosa malament.

Sobre l'esmena d'addició a l'article 58.1, no procedix estimar l'esmena, ja que la caça, a efectes d'esta llei, no existix sobre espècies amenaçades. D'altra banda, d'acord al Catàleg Valencià de Fauna, una infracció en tal sentit seria sancionada per la Llei 4/89, on està ja prevista.

I acabar dient-li, en l'esmena de vosté, la 184, que és una esmena d'addició a l'article 58.2, que tampoc anem a estimar-li esta esmena, ja que les espècies protegides es declaren a través del Catàleg Valencià d'Espècies de Fauna Amenazadas, i sobre elles no cap l'acció de la caça en el concepte donat en el projecte. En tal sentit, ja li dia abans també que les accions que vagen contra este tipus de fauna són sancionables a través de la Llei 4/89.

Allò que sí vull és oferir-li una esmena transaccional a la seua esmena 169, en la qual mosatros volem afegir un nou apartat, l'apartat número 15, de l'article 58.1, en el qual es considere com a molt greu l'incompliment de la prohibició d'ús d'esquers enverinats previst en l'article 12.2.n i ceps. Si la presidenta em dóna permís perquè m'alce i es suspén un minut...

La senyora presidenta:

Por supuesto que doy permiso.

Se suspende la sesión para que puedan deliberar lo que necesiten.

(Se suspén la reunió durant uns minuts)

Han llegado dos enmiendas transaccionales a la mesa, una de ellas... *(Remors)* Dígame, señor Pérez Fenoll.

El senyor Pérez Fenoll:

Sí, por favor.

Hemos hecho llegar una enmienda transaccional a la enmienda número 669, del Grupo Socialista, que también interesa a la enmienda 178, de l'Entesa, y 179, de mi grupo, el Grupo Popular. Entonces, decaerían las tres enmiendas, 169, 178 y 179, en favor de esta transaccional, que se incorpora como un nuevo apartado, el número 15, al artículo 58.1.

Y la otra hoja que está en sus manos hace referencia a que en la redacción de una enmienda transaccional aprobada anteriormente faltaba "y", para que se incorpore al texto.

La senyora presidenta:

Pues lo digo a viva voz como presidencia para que se tome nota de que en el texto, en la cuarta frase, después de "l'acció de la caça" falta el artículo "y" para que esté correcto el texto.

Dígame.

El senyor Sanmartín Besalduch:

Sí, senyora presidenta.

Quan vosté ha esmentat el segon bloc del Grup Socialista, ha esmentat l'esmena 196. Si mal no recorde, la 196 ha de decaure perquè hi havia una transaccional amb la 155 de l'Entesa i amb l'11 del Partit Socialista, amb la qual cosa... *(Remors)* Sí, correcte. És a dir, que 196 no entra perquè ha decaigut ja.

La senyora presidenta:

Muchas gracias, señor diputado, por su puntualización. Es verdad, decae, no tenía que haberla leído. De acuerdo.

Pues vamos a proceder a la votación de esta enmienda transaccional que se ha presentado a la mesa. Voy a dar lectura a ella previamente.

"Añadir un nuevo apartado, el 15.e: Incumplimiento de la prohibición del uso d'esquers enverinats previst en l'article 12.2.n i ceps". Así ha quedado. De acuerdo.

Pues vamos a iniciar la votación de esta enmienda transaccional. ¿Votos a favor? Por unanimidad se aprueba esta enmienda transaccional que ha llegado a la mesa, a la enmienda 169.

Y ahora vamos a continuar con la votación del resto de las enmiendas del artículo 46. ¿Votos a favor?

El senyor Arnal i Ibáñez:

Si se poden separar tres, que serien la 168, 184 i 192...

La senyora presidenta:

Molt bé.

El senyor Arnal i Ibáñez:

La resta, juntes.

La senyora presidenta:

Muy bien.

Pues vamos a votar estas tres enmiendas, la 168, 184 y 192. ¿Votos a favor? 4. ¿Votos en contra? 8. ¿Abstenciones? 1. Por lo tanto, quedan rechazadas estas enmiendas.

Entonces, debatidas todas las enmiendas vamos a votar el artículo 46. (*Remors*) Perdón, el resto.

¿Votos a favor del resto de las enmiendas? 5. ¿Votos en contra? 8. Por lo tanto, quedan rechazadas el resto de las enmiendas de esta agrupación.

Y ahora sí, vamos a votar el artículo 46, con todas las enmiendas debatidas. ¿Votos a favor? 8. ¿Votos en contra del artículo? 5. Por lo tanto, queda aprobado el artículo 46 de la ley.

Vamos a votar ahora el artículo 47 de la ley. ¿Votos a favor? 8. ¿Votos en contra? 1. ¿Abstenciones? 4. Por lo tanto, queda aprobado el artículo 47 de la ley.

El artículo 48 de la ley. ¿Votos a favor? 8. ¿Votos en contra? 1. ¿Abstenciones? 4. Por lo tanto, queda aprobado el artículo 48 de la ley.

Artículo 49 de la ley. ¿Votos a favor del artículo 49? 8. ¿Votos en contra? 1. ¿Abstenciones? 4. Por lo tanto, queda aprobado el artículo 49 de la ley.

Artículo 50. ¿Votos a favor? 8. ¿Votos en contra? 5. Por lo tanto, queda aprobado el artículo 50 de la ley.

Artículo 51 de la ley. ¿Votos a favor? 8. ¿Votos en contra? 5. Por lo tanto, queda aprobado el artículo 51 de la ley.

Artículo 52 de la ley. ¿Votos a favor? 8. ¿Votos en contra? 5. Por lo tanto, queda aprobado el artículo 52 de la ley.

Artículo 53 de la ley. ¿Votos a favor? 8. ¿Votos en contra? 1. ¿Abstenciones? 4. Por lo tanto, queda aprobado el artículo 53 de la ley.

Artículo 54. ¿Votos a favor? 8. ¿Votos en contra? 1. ¿Abstenciones? 4. Queda aprobado el artículo 54 de la ley.

Artículo 55. ¿Votos a favor? 8. ¿Votos en contra? ¿Abstenciones? 5. Por lo tanto, queda aprobado el artículo 55 de la ley.

Artículo 56. ¿Votos a favor? 8. ¿En contra? 1. ¿Abstenciones? 4. Por lo tanto, queda aprobado el artículo 56 de la ley.

Artículo 57. ¿Votos a favor del artículo 57? 8. ¿Votos en contra? 4. ¿Abstenciones? 1. Por lo tanto, queda aprobado el artículo 57 de la ley.

Artículo 58. ¿Votos a favor de este artículo? (*Remors*) Sí, perdón. Al artículo 58 se ha presentado a la mesa una agrupación, el bloque 7, por parte de Esquerra Unida, de un total de 25 enmiendas. Las voy a enumerar. Son la 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 181, 182, 183, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 194, 195, 198, 199, 200, 201, 202 y 204. ¿Salen 25?

Para su defensa, tiene la palabra por 13 minutos el señor Arnal.

El senyor Arnal i Ibáñez:

Moltes gràcies. Espere no esgotar el temps.

Bé. Ací n'hi ha un bloc d'esmenes. Les primeres fan referència a les infraccions previstes per la llei, i alguna d'elles ja ha decaigut perquè ha estat admesa, i anem a vore si passa el mateix amb les altres.

Considerem que uns quants supòsits haurien de considerar-se infraccions molt greus. Nosaltres hem plantejat al-

guns exemples, que serien la realització de tancats cinegètics diferents als que figuren en el projecte tècnic de l'obra de tancament; la caça en un vedat sense disposar de pla tècnic d'ordenació cinegètica; la caça d'espècies protegides; la caça no autoritzada a l'espera en abeuradors i menjadors; la caça en dies de fortuna o la caça amb arts o tècniques prohibides, encara que no se capturara cap peça, la recol·lecció d'ous d'espècies protegides, i ha estat acceptada esta ja de l'ús d'esquers enverinats o de ceps. I també proposem la classificació com a greus el disparar a animals que no figuren en l'annex I d'espècies cinegètiques, no arrebregar les peces de caça abatudes o ferides i la caça d'espècies no cinegètiques.

Pel que fa a les sancions, també hem modificat alguns supòsits en les esmenes. Pensem que les infraccions molt greus, donada la seua significació i la gravetat de les conductes que suposen, haurien de ser sancionades amb més contundència. Per això proposem en una esmena elevar-les entre un mínim de 10.000 euros i un màxim de 15.000; per tant, elevem allò que preveu el projecte de llei.

I algunes infraccions que haurien d'anar acompanyades d'altres sancions, a més de les econòmiques, en eixe sentit proposem que s'incloguen altres sancions en el cas de la caça en un vedat que no dispose de pla tècnic d'ordenació cinegètica en vigor. Açò hauria de comportar l'anul·lació de l'autorització de caça.

També les sancions de caràcter diferent al monetari que el projecte de llei preveu per a certes infraccions greus o molt greus pensem que han de ser durant un període no inferior a dos anys per a les greus i no inferior a cinc anys per a les molt greus. No com ve expressat en el projecte de llei, que diu "inferior a dos anys per a les greus i inferior a cinc anys". No sé si és una equivocació o què, però pensem que s'ha de dir "no inferior a dos anys".

També proposem que per a l'import de la sanció econòmica s'afegisca el valor de reposició dels animals capturats, en el 190. I en el cas de caçar espècies protegides, a més de la sanció corresponent, s'ha d'indemnitzar en aquest cas a l'administració, cosa que no preveu el projecte de llei, que només considera el cas d'espècies cinegètiques.

També en aquest bloc hem vullgut incloure una esmena per tal de constituir el registre d'entitats de caça de la Comunitat Valenciana. Avui en dia, aquestes entitats estan registrades com a entitats esportives. Hi ha una demanda per part dels afectats perquè la caça no es considere com una activitat esportiva més, sinó com una activitat específica, més vinculada a l'àrea de medi ambient que a la d'esports, cosa que em sembla raonable i coherent amb el fet que, per exemple, les infraestructures i les subvencions relatives a la caça depenguen de l'administració ambiental, i igual esta llei mateixa que estem debatent corre a càrrec del departament responsable de medi ambient. Per tots eixos motius em sembla que el registre d'entitats de caça hauria de ser també depenent d'este mateix departament.

Altres esmenes, 198, 199 i 200, presenten accelerar la implantació del nou mecanisme d'obtenció de llicència de caça a través d'una prova d'aptitud, mecanisme que em sembla raonable a l'espera de vore la seua composició exacta, que apareixerà reglamentàriament. Però pensem que s'ha d'implantar amb rapidesa i s'ha d'evitar que convivien amb massa temps dos sistemes diferents. Per tant, pensem que s'ha d'exigir la prova d'aptitud a partir de l'aprovació de la llei per a tots els nous caçadors, i per als antics, en el termini màxim d'un any, no en un període tan llarg com preveu el projecte.

També hi han una sèrie d'esmenes relacionades amb els terminis d'aplicació i desplegament de la llei. Una d'elles

establix un termini que em sembla perfectament raonable d'un any per a elaborar el reglament d'aquesta llei, perquè com passa en el projecte i com passa també en anteriors lleis d'àmbit ambiental que ha plantejat el senyor Blasco, no té encara cap termini establert, cosa que no ens pareix acceptable.

Pel que fa al termini d'adaptació a la llei dels plans previs d'ordenació, no ha de tindre excepcions, s'ha de complir el mateix en tots els casos. L'excepció que preveu la llei per a vedats d'aus aquàtiques de menys de 50 hectàrees no ens resulta comprensible, no entenem el motiu, i pensem que s'ha d'eliminar amb l'esmena 201.

Finalment, hem plantejat una esmena, però que té una implicació prou important, en la 204, que s'exclouen del llistat d'espècies cinegètiques de l'annex I diverses espècies, pels motius raonats que ara diré. En el cas de *Coturnix coturnix*, guatla, o *Streptopelia turtur*, tórtora, aquestes dos espècies encara no es declara la seua abundància i la seua situació real i concreta al nostre territori. Per tant, resulta més prudent no incloure-les al llistat d'espècies cinegètiques fins que es realitzen estudis que definisquen amb major precisió el seu estatus. *L'Scolpax rusticola* o becada, aquesta espècie és migrant i resulta un hivernant escàs al País Valencià. Per aquest motiu s'hauria d'excloure. *Vanellus vanellus*, merita, tot i tractar-se d'una espècie hivernant abundant, al País Valencià en particular és una nidificant ocasional i molt localitzada, i per eixe motiu també s'hauria d'excloure. *Turdus pilaris*, tordanxa, i *turdus iliacus*, tord ala roig, són dos espècies molt escasses al País Valencià. O *Anser anser*, l'oca comuna, es pot considerar gairebé accidental al territori valencià. *Anas strepera*, ascle o ànec friseta, i *anas querquedula*, roncadel, ambdues espècies són nidificants molt escasses al País Valencià. *Aythya fuligula* o morell capellut és un hivernant escàs al nostre territori, que alguns anys a penes supera els cent exemplars en tot el territori i que, per tant, trobem que no està justificada la seua caça. I *Lymnocyptes minima* o bequet també és una espècie hivernant molt escassa en el nostre territori i que deuria estar exclosa de moment d'este llistat.

Gràcies.

La senyora presidenta:

Muchas gracias, señor diputada.

Para el turno en contra, tiene la palabra el señor Tomás, pro el Grupo Parlamentario Popular.

El senyor Tomás Puchol:

Muchas gracias.

Bueno. En primer lugar, decir que respecto a la 182, la caza de especies protegidas en peligro de extinción no es caza, de acuerdo con la definición del artículo 1.1 de este proyecto de ley, que solo la define como aprovechamiento racional de recursos cinegéticos. Esta conducta está tipificada por la Ley 4/89, de conservación de espacios naturales y de la flora y fauna silvestres, y por el código penal.

Respecto a la 172, decir que se considera que esta conducta está prohibida por el artículo 12.1 d), y ya tiene suficiente sanción prevista en el 58.3 y 61, con una multa de 100 a 300 euros.

En fin, en igual tenor va la 173.

Y la 174, esa conducta ya está reconocida como infracción grave en el artículo 58.2, punto 18. Incluso tras una enmienda transaccional, como muy grave en el caso de uno de los cebos envenenados y cepos, el 58.1, punto 14.

Luego, respecto a la 175, el apropiarse de huevos de cría de especies cinegéticas está reconocido como infracción en el 58.2, punto 21; y el apropiarse de huevos de especies protegidas es una infracción de la Ley 4/89, de conservación de espacios naturales y de la flora y fauna silvestres, que incluso podría constituir un ilícito penal.

Respecto a la 177, disparar sobre animales que no figuran en el anexo I, será sancionado por la Ley 4/89, de conservación de espacios naturales y de la flora y fauna silvestres, que en su artículo 38, apartados 6, 8 y 10, numera estas infracciones.

Respecto a la 181, ya está prevista en el artículo 9.1 como deber del cazador, y está previsto su incumplimiento como una infracción leve del artículo 58.3.

Respecto a la 183, de acuerdo con el artículo 12 del proyecto de ley, solo cabe la caza de especies cinegéticas. La conducta de abatir especies no cinegéticas se considera infracción del artículo 38, apartados 6, 8 y 10, de la Ley 4/89, de conservación de espacios naturales y de la flora y fauna silvestres.

Respecto a la 186, el artículo 58.1.1, en relación con el 63, ya recoge lo solicitado.

Respecto a la 190, se establece un período inferior a dos años para una serie de sanciones aplicables, período que se podrá graduar de acuerdo con lo establecido en el artículo 61. Se considera que esta duración es suficiente a los efectos de sancionar al autor de una infracción grave.

Respecto a la 189, lo solicitado viene recogido en el artículo 62.2.

Respecto a la 191, el supuesto, por tratarse de especies protegidas, se regula ya por la Ley 4/89 y su normativa específica. Además, las especies protegidas por su naturaleza no tienen valor venal.

Respecto a la 198.... (Pausa) Perdón. Respecto a la 201, el plazo de tres años se considera necesario para la adaptación de las superficies y plazos técnicos de los cotos de acuáticas a la nueva normativa introducida por el proyecto de ley.

Respecto a la 195, los terrenos cinegéticos deberán adaptar sus planes técnicos de ordenación cinegética en el momento que procede su revisión, ya que es coherente para su gestión finalizar el plazo para el que se diseñaron.

Respecto a la 204, estas especies figuran como cinegéticas en la directiva de aves de la Unión Europea.

Respecto a la 194, no se considera objeto de esta ley de caza el regular un registro de entidades de caza, ya que estas entidades tienen acomodo en el registro de asociaciones de la Comunidad Valenciana.

Respecto a la 187, estimamos procedente lo solicitado en ella.

Y respecto a la 202, el plazo de un año no es suficiente para el desarrollo reglamentario de una ley de estas características. Por su complejidad, se estima procedente desarrollar varios reglamentos sobre distintas materias, y no uno para todas las materias recogidas en la ley.

Al mismo tiempo, solicitamos un pequeño receso para proponer dos transaccionales: una a la 171 y otra a la 198, 199 y 200.

La senyora presidenta:

De acuerdo. Muy bien.

(Se suspén la reunió durant uns minuts)

(Inoible) ...a la enmienda número 171, que dice lo siguiente: "Substituir el texto por el siguiente. Segon. Tancar

sense permís un espai cinegètic, alterar el traçat autoritzat o instal·lar saltadors, trampes o passos per a facilitar l'entrada d'animals i impedit-los l'eixida. Signada pels tres grups”.

Así que procedemos a la votación de esta enmienda transaccional. ¿Votos a favor? Por unanimidad queda aprobada.

Y ahora votamos el resto de las enmiendas del artículo 58. Sí, señor Pérez Fenoll, dígame.

El senyor Pérez Fenoll:

Sí, señora presidenta.

Para que separe de la votación del bloque la número 187, que hemos anunciado que votaríamos a favor.

La senyora presidenta:

Muy bien. De acuerdo. Vamos a votar esta primero, la...

El senyor Sanmartín Besalduch:

Després separarem les nostres.

La senyora presidenta:

Si quieren, ahora es el momento... Dígame.

El senyor Sanmartín Besalduch:

Dins del bloc, tres propostes: la 172 conjuntament amb la 182, 195, 198, 199 i 200, per una banda. Val? Una altra agrupació...

La senyora presidenta:

Dígame.

El senyor Sanmartín Besalduch:

...sería la 173, 178, 181, 183, 188, 191, 194, 201 i 202.

La senyora presidenta:

Por favor, puede repetirme los cuatro últimos números.

El senyor Sanmartín Besalduch:

Sí. 191, 194, 201 i 202.

I una tercera agrupació amb la resta.

La senyora presidenta:

Perdone. Después de la 183, yo tengo...

El senyor Sanmartín Besalduch:

188, 191, 194, 201 y 202.

La senyora presidenta:

Gracias.

El senyor Sanmartín Besalduch:

Y el resto, una tercera agrupación para su votación.

La senyora presidenta:

Muy bien. Gracias.

Vamos a votar la enmienda 187. ¿Votos a favor? (*Remors*) 9. Estamos votando la 187. ¿Votos a favor? 9. ¿Votos en contra? 4. Por lo tanto, queda aprobada la enmienda 187.

Ahora vamos a votar el bloque de la 172, 182, 195, 198, 199 y 200, que ha propuesto el Grupo Socialista. ¿Votos a favor de este bloque? 1. ¿Votos en contra? 8. ¿Abstenciones? 4. Por lo tanto, quedan rechazada esta agrupación.

Otra agrupación que se ha hecho es la 173, 178, 181, 183, 188, 191, 194, 201 y 202. ¿Votos a favor de esta agrupación? 5. ¿Votos en contra? 8. Por lo tanto, queda rechazada esta agrupación al artículo 58.

Y ahora ya hay una agrupación restante mínima – (*so d'un mòbil*) Perdón, perdón– al artículo 58. Vamos a votarla. ¿Votos a favor? (*Remors*) Al artículo 58, un restito que queda de enmiendas, no el artículo. (*Remors*) Las que usted no ha dicho a la Mesa, que no son ni la 172 ni la 182, ni la 195, ni la 198, ni la 199, ni la 200, ni la 173, ni la 178, 181, 183, 188, 191, 194, 201, 202 y 187. (*Remors*) El resto. ¿La 204? (*Remors*) Exacto. Resto. ¿Votos a favor? 1. ¿Votos en contra? 13. Por lo tanto, queda rechazada esa enmienda al artículo 58.

Ahora hay una enmienda del grupo Parlamentario Popular, que es la 179, que para su defensa tiene un tiempo de 30 segundos el señor Pérez Fenoll.

El senyor Pérez Fenoll:

Señora presidenta, la 179 estaba incluida en una transaccional anterior, con lo cual no...

La senyora presidenta:

¡Ah! Entonces ya está debatida y aprobada, y ha decaído. Gracias.

Entonces, ahora sí, vamos a votar el artículo 58. ¿Votos a favor del artículo 58? 8. ¿Votos en contra? 6. Por lo tanto, queda aprobado el artículo 58.

Vamos al artículo 59, que no tiene enmiendas presentadas. ¿Votos a favor del artículo 59? 8. ¿Votos en contra? Ninguno. ¿Abstenciones? 6. Por lo tanto, queda aprobado el artículo 59.

El artículo 60. ¿Votos a favor? 8. ¿Votos en contra? 1. ¿Abstenciones? 5. Por lo tanto, queda aprobado el artículo 60.

El artículo 61 no tiene enmiendas presentadas. Por lo tanto, vamos a votarlo. ¿Votos a favor? 8. ¿Votos en contra? ¿Abstenciones? 6. Por lo tanto, queda aprobado el artículo 61.

Artículo 62. ¿Votos a favor? 8. ¿Votos en contra? 1. ¿Abstenciones? 5. Por lo tanto, queda aprobado el artículo 62.

Artículo 63 de la ley. ¿Votos a favor? 8. ¿Votos en contra? 6. Por lo tanto, queda aprobado el artículo 63.

Los artículos 64, 65, 66, 67 y 68 no tienen enmiendas presentadas Si les parece, lo votamos todos a una. ¿Votos a favor de estos artículos? 8 ¿Votos en contra? Del 64, 65, 66, 67 y 68. Votos en contra, no hay. Hay 6 abstenciones. Por lo tanto, quedan aprobados los artículos 6.4, 6.5, 6.6, 6.7 y 6.8.

Al artículo 69, votaciones. ¿Votos a favor del artículo 69? 8. ¿Votos en contra? ¿Abstenciones? 6. Queda aprobado el artículo 69 de la ley.

Ahora pasamos a la disposición adicional primera, que no tiene enmiendas presentadas. ¿Votos a favor de esta disposición adicional? 8. ¿Votos en contra? ¿Abstenciones? 6. Por lo tanto, queda aprobada la disposición adicional primera.

Disposición adicional segunda. ¿Votos a favor? 8. ¿Votos en contra? 1. ¿Abstenciones? 6. Por lo tanto, queda aprobada la disposición adicional segunda.

Continuo. Ahora, la disposición adicional tercera, la cuarta y la quinta no tienen enmiendas presentadas. ¿Las votamos todas a una? Vale. Pues, ¿votos a favor de estas tres disposiciones adicionales? 8. ¿Votos en contra? Ninguna. ¿Abstenciones? 6. Por lo tanto, quedan aprobadas la disposición adicional tercera, la cuarta y la quinta de la ley.

La disposición adicional nueva ya está votada, que ha sido aprobada.

Ahora, vamos a pasar a las disposiciones transitorias. La disposición transitoria primera. ¿Votos a favor de esta disposición? 8. ¿Votos en contra? 1. ¿Abstenciones? 5. Por lo tanto, queda aprobada la disposición transitoria primera.

La disposición transitoria segunda. ¿Votos a favor? 8. ¿Votos en contra? 1. ¿Abstenciones? 5. Por lo tanto, queda aprobada la disposición transitoria segunda.

La disposición transitoria tercera no tiene enmiendas presentadas. ¿Votos a favor? 8. ¿Votos en contra? ¿Abstenciones? 6. Por lo tanto, queda aprobada esta disposición transitoria tercera.

La disposición derogatoria no tiene enmiendas presentadas. ¿Votos a favor? 8. ¿Votos en contra? ¿Abstenciones? 6. Por lo tanto, queda aprobada la disposición derogatoria.

La disposición final primera tiene una enmienda del Grupo Parlamentario Popular, que es la 203. Para su defensa, tiene la palabra el señor Pérez Fenoll durante 30 segundos.

El senyor Pérez Fenoll:

Gracias, señora presidenta.

Muy brevemente, para decir que se trata de una enmienda de modificación del texto y decirle que cal substituir el text pel següent: "Es faculta al Consell perquè dicte en el termini d'un any les disposicions reglamentàries que siguen necessàries per aplicar i desplegar la llei. En el procediment d'elaboració de reglaments es donarà participació als col·lectius de caçadors amb major implantació en la Comunitat Valenciana".

Res més i moltes gràcies.

La senyora presidenta:

Gracias, señor Pérez Fenoll.

¿Para turno en contra? Nada. Pues, pasa a votación. ¿Votos a favor de la enmienda a la disposición final primera? 13. ¿Votos en contra? 1. Por lo tanto, queda aprobada la disposición final primera.

La disposición final segunda no tiene enmiendas presentadas. Tenemos que votar la disposición final. ¿Votos a favor? 8. ¿Votos en contra a la disposición final segunda? ¿Abstenciones? 6. Por lo tanto, queda aprobada la disposición final segunda.

La disposición final segunda, señor Carles Arnal... Sí, 6 abstenciones. Por lo tanto, queda aprobada la disposición final segunda.

El anexo 1.a) de la ley. ¿Votos a favor? 8. ¿Votos en contra? 1. ¿Abstenciones? 5. Por lo tanto, queda aprobado este anexo 1.a).

El anexo 1.b) de la ley. ¿Votos a favor? 8. ¿Votos en contra? 1. ¿Abstenciones? 5. Por lo tanto, queda aprobado el anexo 1.b) de la ley.

Y a la exposición de motivos, ¿votos a favor de la exposición? 8. ¿Votos en contra? ¿Abstenciones? 6. Por lo tanto, queda aprobada la exposición de motivos.

De acuerdo, pues, finalizado el debate de la ley, vamos al tercer punto del orden del día.

El senyor Sanmartín Besalduch:

Presidenta.

La senyora presidenta:

Dígame.

El senyor Sanmartín Besalduch:

Recordar al respecte que mantenim per a la nostra defensa al Ple les esmenes presentades per aquest grup i no incorporades al dictamen, que quede clar.

La senyora presidenta:

Muy bien.

El senyor Sanmartín Besalduch:

Val?

La senyora presidenta:

De acuerdo.

El senyor Arnal i Ibáñez:

Doncs, en el mateix sentit anem a mantindre totes aquelles esmenes que no hagen decaigut i que no hagen estat aprovades.

La senyora presidenta:

Muy bien, para el debate en pleno.

El senyor Arnal i Ibáñez:

Efectivamente.

Designació d'un membre de la comissió que ha de presentar el dictamen davant el Ple de les Corts

La senyora presidenta:

De acuerdo.

El punto tres del orden del día de esta comisión es: la Designación de un miembro de la comisión que ha de presentar delante del pleno de las Cortes Valencianas el dictamen de la comisión sobre el Proyecto de ley de caza de la Comunidad Valenciana.

El senyor Sanmartín Besalduch:

Bé, per part nostra designem a Estefanía Martínez Zara -goza per a presentar davant del Ple de les Corts el dictamen de la comissió sobre el Projecte de llei de caça de la Comunitat Valenciana.

La senyora presidenta:

¿Tiene alguna sugerencia el resto de portavoces?

El senyor Pérez Fenoll:

Naturalment, el nostre grup recolzarà la proposició del Grup Socialista quant que siga la presidenta d'esta comissió la que presente el dictamen en el Ple de les Corts.

La senyora presidenta:

Pues, muchas gracias. Es un honor e intentaré hacerlo lo mejor posible.

De acuerdo, pues, ha terminado el debate de la ley. Yo, simplemente, quisiera agradecerles a todos (*aplaudi-ments*), pedirles disculpas por lo que han sido los errores y, sobre todo, dar las gracias a mi compañero Rafael Ferraro porque me ayudó mucho ayer a trabajar y poder intentar sacar adelante la ley de hoy.

Muchas gracias a todos y hasta otro día.

(S'alça la reunió a les 15 hores i 25 minuts)